

INDHOLDSFORTEGNELSE

- Indledning v. FBG
Om adgangsbestrængning v. Rådet
Om det centrale arbejde i FF og koordineringen
fronterne imellem
Romansk
Referat af Århus-seminar
Kommentar til Århus-seminar
II afsnit af PR's "Historien om hvordan I bli-
ver til 2 (og til 1 igen)"
Arbejdsuddannelsens teori og praksis. Arbejds-
løshedskursus.
Kommunikations- og omgangsformer. Skolegruppe
på st/sanf.
Tobisserne

- 1 - 3
4 - 5
6 - 7
8
9 -23
23-24
25-30
31-46
47-51
52-54

DEADLINE FOR FB 9:

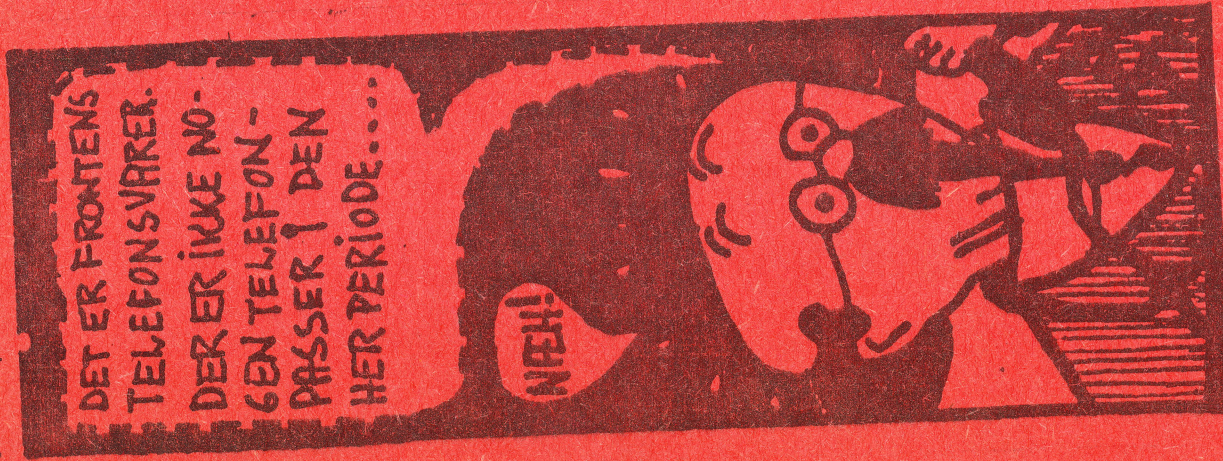
onsdag d. 21. 4. 76, kl. 12,00

**FAGKRITISK
FRONTBLAD**

8

22.3.76.

Meddelelser:TYSKE OVERSÆTTERE

I forbindelse med udgivelsen af et nyt 14-dagesblad Portugal-Spanien Information, søges folk søn er i stand til at oversætte fra tysk til dansk et par timer hveranden uge. Det er den nystartede solidaritetsorganisation Socialistisk Portugalgruppe i Åhus, hvor Fagkritisk Front også er tilknyttet som står bøg udgivelsen af bladet. Evt. interesserede bedes hurtigt henvende sig til:

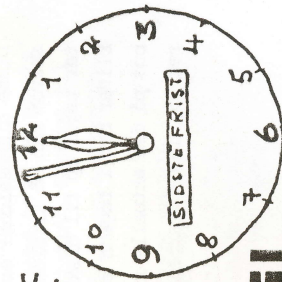
Jens Otto Madsen, Lindevej 3, 8260 Viby J. Tlf: 11 38 69

KAPITALEN (RHODOS-UDGAVEN, DET RIGTIGE VASKEÆGTE OPTRYK)
KAN SKAFFES MED STOR RABAT FOR 290 KRONER, KONTANT BETALING.
HENVENDELSE TIL FRONTENS FAGTRYK-ARBEJDE, KATRINEBERGVEJ 65.

Vi kan neddele fra AU/sekretæren, at næsten alle fronter nu har indbetalt deres kontingent for ETTERBET 75, men stadig ikke for FORBRET 76. Så det' det næste frontblad det gælder!!!

DEADLINE FOR FB 9:

Onsdag
d. 21. April.

DU KAN IKKE LÆSE DIG TIL KAMPEN MOD ADGANGSBEGRENSNING
KAMPEN MOD DISCIPLINERINGERNE KAN HELLER IKKE FOREGÅ VED AT DU INDSMIGLER DIG
HOS DE BORGRELIGE I DE PARLAMENTARISKE JORDHULER

Det er meget få steder i enkeltfronterne, at kampen mod adgangsbezugrensning og dens konsekvenser - arbejdsløshed og disciplinering - har været diskuteret. På trods af opfordringer til det fra ffau og i frontbladet.

Det oprindelige papir om politisk grundlag fra styrelsen har været diskuteret i ffau - det blev her kritiseret for ikke at være godt nok politisk gennemargumenteret på spørgsmålet om mere langsigtede aktiviteter, der orienterer sig mod 1/2 g'er og 1 hf'er og på spørgsmålet om, hvordan gymnasieelevernes kamp skal knytte an ikke blot til studerende på universitetet, men også til en arbejdsløshedsbevægelse, til ungarbejdsløse og efg-lærlinge. Men som helhed blev det ikke forkastet. - Alligevel har det kun været diskuteret i få enkeltfronter. Dertil kommer at MUSOC-GRUPPEN - ud over at den aldrig kom til møderne i adgangsbezugrensningsgruppen - med én dags varsel før den første tur droppede ud af busprojektet. Vi er stadig uforstående overfor hvorfor. Begrundelsen var, at arrangementet på gymnasierne skulle foregå om eftermiddagen og ikke om aftenen. Men vi kan ikke tro, at musoc-gruppen går ind for adgangsbezugrensning om dagen og imod om aftenen??

ADGANGSBEGRENSNING ER ET PRIVILEGIUM FOR DET KAPITALISTISKE SAMFUNDSYSTEM - IKKE FOR OS.

Til efteråret vil der være gennemført adgangsbezugrensning ved samtlige videregående uddannelser og mellemuddannelser.

Adgangsbezugrensning er borgerskabets politiske reguleringsmekanisme, som skal sikre reproduktion af klasseforholdene, og som sikrer disciplineringsmekanismerne hele vejen op igennem skolesystemet.

Hvorfor skal ikke alle have en uddannelse, hvorfor lukkes nogle få privilegerede ind i uddannelsesghettoer? For at uddanne en særlig elite af 'intellektuelle', for at lære disse intellektuelle, hvordan de skal isolere sig fra arbejderklassen og administrere deres autoritet overfor arbejdere og skolelever, så de holder deres kæft. Og samtidig skal de intellektuelle/studerende selv lære at holde deres kæft - eller sluse den ind i ufarlige parlamentariske baner -, når beslutninger presses ned over hovedet på dem.

Som socialister går vi imod enhver form for sorteringsmekanisme i uddannelsessystemet - den synlige såvel som den usynlige adgangsbezugrensning.

Adgangsbezugrensning hjælper ikke på arbejdsløsheden blandt færdiguddannede. Sådanne statslige legitimeringsbestræbelser har kun ét formål, nemlig at opsplutte de studerende indbyrdes og at skabe splittelse mellem studerende og gymnasieelever og dermed svække modstanden mod adgangsbezugrensning. Vil studenter nemlig ikke få ind for adgangsbezugrensning, hvis det sikrer dem rigeligt med stillinger og dermed

gode lønninger? Jo selvfølgelig. Men det gør adgangsbeholdning ikke! Om der så blev indført et totalt stop for tilgang til fx. humaniora i '76', ville der fortsat være arbejdsløshed i 80'erne.

Overfor adgangsbeholdning har Gymnasie/hf-elever to handlemuligheder: de kan enten øge reserter for at få topkarakterer, eller de kan blive arbejdsløse og gå på socialhjælp - kun nogle få vil kunne få arbejde. Og det er ikke blot situationen nu til efteråret, men også om et år og videre frem.

Historisk aktuelt er der hermed sat et arbejde på dagsordenen for socialister - og dette arbejde i forhold til gym/hf-elever kan ikke blot være en døgnflue, der er bestemt af, at statsmagten 'tilfældigvis' har valgt år '76' til at indføre en totalregulering af uddannelseslovgivningen. - Men det er et arbejde, som starter nu! Det kortsigtede perspektiv ligger i, at eleverne starter på at opbygge basisgrupper på gym/hf-skolerne, ikke kun med henblik på at bekæmpe adgangsbeholdning, men basisgrupper omkring en kamp mod de konkrete udtryk, som disciplineringerne antager på skolerne. - Det er med det perspektiv for øje, at gymnasiebussen taler rundt på gymnasierne i disse dage. Og videre med det perspektiv at nedbryde isolationen og det borgerlige samfunds opsplitning mellem skoleelever og studerende.

I den forbindelse skal siges, at det ikke drejer sig om at rekruttere socialister, dvs. det drejer sig ikke om som eneste handlingsanvisning at sætte folk ned i nogle studiekredse for at læse introduktionen o.lign.. Det drejer sig fremfor alt om at gøre klart, at skal vi gøre op med disciplineringerne og de autoritære roller, så er det politisk kamp det handler om, og den skal starte fra bunden af.

De kontakter, der etableres skal følges op, og der skal sættes frontfolk ind, som skal videregive nogle politiske erfaringer.

Det andet arbejdsfelt, som er sat på dagsordenen er arbejde i forhold til de adgangsbeholdningsarbejdsløse. Her må der diskuteres, hvad der kan laves op af handlemuligheder for denne gruppe på nuværende tidspunkt.

Dette er to konkrete vigtige politiske arbejdsfelter - og endda kun to ud af mange andre politiske opgaver. Men hvor er frontfolkene henne? Det kan da ikke passe, at den faglige kvalificering stadig er i højtsædet i kampen om den mest fede stilling på universiteter?

Vil du deltage i Gymnasiearbejdet henvend dig til adgangsbeholdningsgruppen/studenterrådet. Eller kom til mødet mandag den 22.3.kl.19.00, lokale 321, trøjborg, her vil der blive vist en optagelse af teaterstykket og det videre forløb skal diskuteres.

Inger/Inge/Kristians.

OM DET CENTRALE ARBEJDE I FF, OG KOORDINERINGEN FRONTERNE IMELLEM.

Medicinerfronten besluttede på sidste plenum, at nedsætte en gruppe, der skal initiere diskussion i MF omkring FF-aktiviteter og den manglende koordinering af det politiske arbejde imellem enkeltfronterne.

- Baggrunden herfor er:
 - at vi mener den nuværende tendentielle totale enkeltfrontlighed er politisk blokerende.
 - at der i MF er en stigende erkendelse for, at en tværfaglig koordinering af det socialistiske arbejde er nødvendig.
 - at vores FFAU engagement udelukkende har været enkeltpersonbundet, og derfor tendentielt isoleret fra MF, fordi vi i MF ikke har ført de nødvendige diskussioner om centralfront og centralfrontaktiviteter, til dels fordi vi ikke har haft de nødvendige informationer om disse.
 - at MF på nuværende tidspunkt er i stand til at tage problemerne op, idet der gennem de sidste to år er sket en styrkelse af MF's politiske aktiviteter og en begyndende politisk afklaring omkring væsentlige problemer.

Det er intentionen med disse diskussioner, at MF begynder at stille krav til FF, og at vi for eftertiden vil placere arbejdsstyrke i det FF-arbejde, som vi kan se perspektiver for MF i.

Indtil disse diskussioner er overstået, vil der ikke blive sendt nogen fra MF til FFAU.

HVORDAN GRIBER VI DET AN ?

Omkring centralfrontaktiviteter

På nuværende tidspunkt har MF kun samarbejdet med FF på to arbejdsfelter, dels skoling og dels uddannelsespolitik. De resterende aktiviteter ved vi ikke ret meget om. Det drejer sig om: Fagtrykgruppen, Aktionsfonden, Frontbladsgruppen, Portugalgruppen, og Agit-propgruppen.

Fra en del af disse grupper ligger der ingen redegørelse for arbejdet. Eksempelvis vil det være nødvendigt, at have kendskab til hvordan fagtrykgruppen på nuværende tidspunkt ser sin politiske

Arbejdet i efteråret

funktion (er intentionerne ændret efter efterårets diskussioner i fronten). Det vil være vigtigt, at vide hvilke erfaringer Agit-propgruppen indhøstede i forbindelse med decemberaktiviteterne, og det vil være nødvendigt, at vide hvordan arbejdet i Aktionsfonden er gået siden den blev oprettet.

For at vi kan få en kvalificeret diskussion af disse aktiviteter er det meningen, at vi vil henvende os til disse grupper og få dem til at producere oplæg.

Omkring koordineringen af grupperne imellem

Koordineringen (ja endog informationerne) mellem grupperne er så dårlig, som den kan blive. Eksempelvis har Arbejdsrådgivningsgruppen på medicin arbejdet 1/2 år inden de fandt ud af, at der sad grupper på jura og statskundskab og arbejdede med det samme.

Vi har tænkt os, at MF i første omgang vil forsøge at opsummere, hvilke politiske arbejdsfelter vi på nuværende tidspunkt arbejder med. Herefter vil vi over frontbladet efterlyse de grupper som arbejder omkring det samme. Ad den vej kan der måske komme en koordinering op at stå. Og en diskussion af det politiske grundlag der arbejdes på.

Omkring igangsættelse af nye aktiviteter i FF

Der viser sig på nuværende tidspunkt utrolige problemer med at få sat gang i nødvendige tværfaglige projekter. Dette skyldes dels fraværet af diskussion af FF-aktiviteterne i enkeltfronterne. Eksempelvis er det karakteristisk at selv om adgangsbegrænsningsprojektet blev sendt ud til samlige frontmedlemmer så var det umuligt, at få en diskussion taget op (også i MF).

Opfordring til enkeltfronterne

Da vi ikke mener, at de skitserede problemer kun gælder for MF, vil vi opfordre andre fronter til også at tage en diskussion omkring disse.

MF's gruppe til igangsættelse af diskussioner om FF.

Arbejdet i efteråret

Da dagfronten for romansk først var en kendsgerning i oktober 75 har arbejdet følgelig været præget af begyndelsesvanskeligheder. Den diffuse decemberaktion var endvidere med til at forstærke disse problemer. Af frontaktive grupper fungerede tre: en kapitaleringsgruppe, en fagbeskrivelsesgruppe, og en uddannelsesøkonomigruppe. Desuden fungerede en kvindegruppe med en løser tilknytning til frontens arbejde. I december blev uddannelsesøkonomigruppen opløst og er nu integreret i fagbeskrivelsesarbejdet.

Mobiliseringen på fransk omkring nedskæringerne blev til en række eklatante nederlag - obstruktion fra lærerside af debatten - massiv nedknokling af projektforslag - i udbredt grad ukonstruktive årgangsmøder med ringe fremmøde.

En socialistisk adskvat faglig innovation blev foresøgt med forslag om projektorienteret undervisning under et interessepolitisk dække, øjensynligt med en demobiliserende effekt til følge.

Medlemsmøderne blev også præget af demobiliseringsstendenserne og for øjeblikket prøver vi at nå til en selvaflarings, fordi romansk front reelt ikke fungerer politisk udviklende. Der er fremkommet forskellige fortolkninger af årsagerne til vores problemer, men der hersker enighed om, at de strukturelle, organisatoriske problemer, som vi har, er et symptom på manglende adskvat indholdsudfyldning - især fagkritisk - hvorfor bl.a. fagbeskrivelsesgruppens arbejde vil blive opprioriteret.

Af udadvendte aktiviteter skal nævnes, det protugisiske læsekursus som starter nu i foråret.

En oplagt skævhed er dominansen af franskfolk i fronten, hvilket skyldes de helt anderledes gunstige politiske betingelser på spansk, hvor behovet for en socialistisk organisering forekommer knap så akut som på fransk.

Foråret:

Hådtil har vi kørt med en lav profil i det centrale frontarbejde, hvad vi fortsat regner med at gøre indtil vi har overstået vores egne påtrængende problemer. Et seminar herom og omkring en platform finder sted i februar. Endvidere vil vi konsolidere samarbejdet med fransk i København omkring en fagkritik - en erhvervsfunktionsdebat vil blive videreført.

Eftersom frontfolk dominerer i fagudvalg og studienavn vil vi forsøge ad den vej at mobilisere på faget gennem debatter, fællesmøder og emnemøder med oplæg ud fra.

Med hensyn til den interne skoling regner vi med, at der sker en afklaring i forbindelse med seminaret. At en kvalificering skal ske gennem fagfaglige projekter ligger fast, men omkring den endelige prioritering af arbejdsområdet er der endnu ikke konsensus. For en fagkritisk front,

For AU: Po Beye Christensen

REFERAT AF ÅRHUS - SEMINAR.

VI BRINGER HER ET REFERAT AF ET HELDAGSSEMINAR, SOM FAGKRITISK FRONT PÅ ÅRHUS UNIVERSITET ARRANGERER FOR STUDERENDE FRA DE HØJERE LÆREANSTALTER I HELE LANDET. CA. 20 RUC-STUDERENDE DELTOG, VI HAR GJORT REFERATET MEGET FYLDIGT I HÅB OM, AT DET VIL KUNNE BRUGES SOM ERFARINGSGRUNDLAG FOR VORES EGET ARRANGEMENT D. 12. MARTS - SELV OM VI SOM DET VIL FREMGÅ TIL SIDST MENER, AT DET SKAL GØRES PÅ EN ANDEN MÅDE NESTE GANG!

Heldagsmødet i Århus søndag den 14/12 - 75 havde til formål at indlede en afklaring af betingelserne for det fagkritiske arbejde, ved

- a : at gøre status over det fagkritiske arbejde og
- b : at formidle de fagkritiske erfaringer.

På mødet deltog der repræsentanter fra Københavns Universitet, Litteratur, Sociologi, Dansk historie, Arkitektskolen, Kbh; Århus Universitet: Historie, Samfundsfag, Psykologi, Medicin, Idehistorie, Ålborg Universitetcenter og fra RUC deltog der repræsentanter for hver af basisuddannelserne, samt for samfundsfag, historie, matematik, Fysik, dansk, geografi, forvaltning.

Til seminaret forelå der skriftlige oplæg fra Sociologi, Kbh; Dansk, Kbh, Arkitektskolen Kbh, Idehistorie og Fagkritisk Front, Århus og DSF.

REFERAT AF DET INDLEDENDE PLENUM.

Ud fra formålet, der er nævnt nederst side 1, indledtes mødet med en række mundtlige oplæg i plenum.

LITTERATUR, KØBENHAVN.

Den hjemlige studenterbevægelse har hidtil bygget på Socialdemokratiets velvilje men med krisens gennemslag er dette i stigende grad ble-

vet umuligt at fortsætte, og studenterbevægelsen gerårer nu selv i krise; den har ikke formået at opsamle den tendentielle radikaliseringsring af klassekampen i Europa, og det er nødvendigt med en "nyorientering" af politikken:

Det socialistiske perspektiv må overordnes, og dette betyder bl.a., at selvom politikken nødvendigvis må rettes mod mellemlagene (de studerende) vil det ikke være korrekt at tage sit udgangspunkt i disse mellemlags senere erhvervsfunktion. Dette indebærer - nemlig - en tro på, at det er muligt at arbejde politisk inden for bestemte statslige institutioner, hvilket er en illusion. De statslige institutioner, og erhvervsfunktionerne, der er knyttet til disse, må nedbrydes, og tages udgangspunktet ikke der, men i de kapitalistiske erhvervsfunktioner, vil revolutionen blive udsendt i al uendelighed.

En socialistisk studenterpraksis må indeholde en bearbejdning af studiets faglige indhold, gennem en kritik af de borgerlige værdifri videnskaber, og opstillingen af socialistiske alternativer!

Parolen "For et samfundskritisk studium i arbejderklassens interesse." Er det i arbejderklassens interesse, at en kommende akademiker studerer i arbejderens interesse? At overhovedet nogen andre må studere for arbejderklassen er et af arbejdsdelingens mange udtryk, og arbejdsdelingen er ikke i arbejderklassens interesse. Som færdiguddannet akademiker ansættes man derefter som oftest at staten, og kan som sådan ikke fungere i arbejderklassens interesse!

De sidste årtier har med socialdemokratiet som statsbærende parti været præget af en stærkt stigende statsliggørelse, med en stigning i bureaukratiseringen og i uddannelsen af elitært statsligt personale (f.eks. pædagoger). En socialistisk studenterpraksis må bekæmpe denne statsliggørelse og styrke arbejderklassens selvkontrol gennem opnevelsen af speciallistervaldet!

Den enkelte må udvikle sin viden uden at blive specialist og søge at fjerne sig mindst muligt fra den materielle produktion, og helst indgå i denne samtidig med studierne. Den socialistiske praksis må tage sit udgangspunkt i en forestilling om socialismen og handle derudfra!

Kun således er det muligt at arbejde med "socialistiske reformer":
 Kampen mod adgangsbegrænsningen er således i virkeligheden en kamp for specialismet! Vi må gå ind for en "ikke disciplinerende" adgangsbegrænsning, og kræve at f.eks. de unge arbejdsløse får adgang til universiteterne til en uddannelse på egne betingelser - ligesom i Italien!! Med sådanne konkrete erfaringer vil vi også få mulighed for at diskutere os frem til mere præcise adgangskriterier.
 Vi må væk fra den rene interessekamp, før uddannelsen tilbege til det materielle liv, og dermed fremme arbejderklassens kontrol med uddannelsernes indhold! Vi må gå til kamp for en anskuelliggørelse af, at målet er at gøre os selv overflødige og vi må derfor kræve af vores frontarbejde har en direkte indholdsmæssig forbindelse med kulturkampen udenfor universiteterne:
 Det konkrete socialismepræktiv må indtænkes i studenterarbejdet.

SOCIOLOGI, KØBENHAVN.

Om problemerne ved det fagkritiske arbejde på sociologisk institut.
 Først om indholdet i, derefter om organiseringen af arbejdet under fronten.
 Indholdsmæssigt ligger de aktuelle problemer i, at de konkrete projekter er blevet formuleret egentlig uafhængigt af de fagkritiske diskussioner; projekterne er således ikke formuleret ud fra en erkendelse af, at adskillelsen mellem den interne og den eksterne fagkritik må forsøges ophevet gennem inddragelsen af kritikken af videnskabsfunktion overfor arbejderklassen i og med dens reelle funktion i kapitalens reproduktionsproces. Men efter etableringen af dette grundlag for arbejdet står det stadig tilbage i selve arbejdet at forbinde den konkrete reelle anvendelse af sociologien med den totale udvikling af sociologien, og især med den totalsamfundsmæssige udvikling også indeholdende den genstand, hvorpå sociologien anvendes (f.eks. rationaliseringen af en given produktionsproces), og arbejderklassens kamp herinod.

Organisatorisk står diskussionen om hvilken status den fagkritiske front skal have. På den ene side står en opfattelse af, at den revolu-

tionære teori ikke kan udarbejdes/udvikles aktuelt, da der jo reelt ikke eksisterer nogen totalsamfundsmæssig bevægelse, i forhold til hvilken teorien må udvikles; af samme grund kan fagkritikken således ikke indplaceres i en sådan samlet teori.

Uddannelsespolitisk er sociologi præget af en erkendelse af, at strategien ikke slet og ret kan gå ud på at gennem sætte en fagkritisk studiepraksis. Det må være slut med den rene beskyttelse af de hidtil indvundne positioner, og den abstrakte formulering af, at vi må sikre muligheden for et fagkritisk arbejde.

Fagkritikken må bestemmes dobbelt, som et opgør med den borgerlige samfundsvidenskab og dennes historiske anvendelse, og herigennem en kritik af de former, som kapitalen lader udbytningen af arbejderklassen foregå i. Fagkritik-strategien udføres selvfølgelig mod de intellektuelle som subjekt, men med en specifik bestemmelse af disse, ud fra anvendelsen af den videnskab den enkelte kvalificeres i - når den anvendelse er reel samfundsmæssig; dermed får også erhvervsfunktionens analyse særdeles afgørende betydning for udviklingen af den fagkritiske strategi.

Denne kan ikke udføres samlet for alle fag, men må tage sit udgangspunkt i den materielle historiske sammenhæng og specifikt for de enkelte genstandsområder. Kun med et sådant fagligt udgangspunkt er det muligt at føre en offensiv fagkritisk strategi i en tilsyneladende defensiv situation.

Defineres fagkritikken således ud fra, hvor videnskaberne har reel funktion i samfundet, bliver dette samtidig indgangen til erhvervsfunktionens analyse og til kritikken af de borgerlige videnskaber på en måde, der muliggør, at denne kritik ikke forfalder til den rene filosof. På et sådant grundlag vil det konkret være muligt at udvikle universitetspolitikken til en styrkelse af den socialistiske fagkritik. Det er selvfølgelig ikke umiddelbart synligt på sociologi i dag, idet det selvfølgelig er klart, at det kun er ud fra en fagkritisk selvforståelse, at politikken overfor universitetet og ministerium kan formuleres så taktisk tilpasset, at den på længere sigt sikrer eksistensbetingelserne for den fagkritiske mobilisering, men dette

kan imidlertid kun gennemføres i praksis under den forudsætning, at fagkritikken er konkretiseret og formuleret overfor det borgerlige universitets kvalifikationsforløb. Dette er ikke sket endnu, men det understreger, at det er forkert at lade fagkritikkens korrekthed bestå af dens mobiliseringseffekt, i en situation, som ikke aktuelt åbner sig socialistisk bevidstgørende for de brede studentemasse, - men den øvrige totalsamfundsmæssige situation taget i betragtning kan dette ikke overraske!

DANSK, KØBENHAVN.

90% af os, der læser dansk på universitetet ender i gymnasieskolen, hvis fagkonsullenter i stigende grad fastlægge indholdet af "vores" uddannelse.

Vi finder det derfor vigtigt allerede nu at gribe fat i praktiserende gymnasielærere for sammen med dem at udvikle politikken. Vi har analyseret lærerstrejken i -69, de gymnasiale ansættelsesforhold, de årlige faglige indberetninger til direktoratet, og endvidere den politik, der føres af Gymnasielærerforeningen og Dansk lærerforeningen, både i forhold til deres lønpolitik og forhold iøvrigt.

Vi arbejder for tiden videre med en socialistisk organisering af gymnasielærere og gymnasielærerstuderende (dansk) omkring to hovedområder: a: Hvordan kvalificeres den konkrete sag-prosa læsning i gymnasiet og b: Hvordan kvalificeres organiseringen videre. Desuden arbejder vi på at opstille krav til ændring af pædagogikrum.

ARKITEKTSKOLEN, KØBENHAVN.

I 72-73 skete der en splittelse af "de røde grupper" der opløstes i en Althusser-retning og i en Berliner-retning (kapitallogikken). Denne splittelse betød en generel stivnelse af udviklingen af studierne, og kampen tog form af en fraktionel kamp for diverse primærorganisations-særinteresser - præget af især Proburdet Socialisterne på den ene side, og KFML, MLE og KOMIS på den anden.

Denne udvikling førte fram til dannelsen af Afd. M. (Marxistisk Fy-

sisk Planlægning), hvor der skete en kollektiv fagkritik-udvikling (skoling m.v.).

Året -74 var præget af kapitallogikkens totale dominans, men aktuelt er derne totalt uden af billedet.

Som konsekvensen af denne korte historiske fremstilling må vi fremhæve den principielle lighed i alle former for marxistisk kamp, og gå til kamp imod ideologierne...

HISTORIE, ÅRHUS.

I fortsættelse af arbejdet i -73 og -74 er vi i -75 fortsat med a) skoling og b) projektarbejde.

Vi opfatter skoling som grundlaget og rekrutteringsbasis for det socialistiske arbejde, og projektarbejdet som det baggrundsmæssige teoriudviklende arbejde.

Skolings indhold var frem til -75 udelukkende kritikken af den politiske økonomi men for at udvikle skolings politiserende funktion har vi nu fundet det nødvendigt også at inddrage konkret støtte- og agitationsarbejde.

I tråd med dette har vi indenfor projektarbejdet fundet det nødvendigt at inddrage projektkonsumenterne i analyseproduktionen - og det sker både i forhold til mellemagene, og til tidår arbejderklassen. Det generelle krav er, at projektfremstillingen må ligge i umiddelbar forlængelse af projektarbejdet.

I forhold til mellemuddannelserne i Århus-området sker skoling og projektarbejdet nu integreret, og der er således etableret en indholdsmæssig integrering af det tværfaglige arbejde. Denne tværfaglige integrering præger også i stigende grad det øvrige projektarbejde de under fronten.

I forhold til arbejderklassen lokalt har solidaritetsarbejdet taget sin reelle begyndelse i form af pengelindsamlinger, formidling af informationer til forskellige arbejdspladsaktioner i et forsøg på at bidrage til arbejderklassens samlede erfaringsopsamling.

Målsætningen for dette arbejde er i første række at arbejderne still-

ler krav til indholdet af deres egen uddannelse, og på længere sigt til indholdet i de videregående uddannelser og forskninger på universiteterne m.v.

Vores studenterpolitik er nu ikke længere præget af diskussioner om fagkritikken kontra strukturløsningerne. Endelig skal det nævnes, at vi i løbet af -75 har fået etableret et begyndende samarbejde med praktiserende gymnasielektorer, hvorimod vi ikke har fået arbejdet med arbejdsledelsesproblemet.

For -76 har vi planer om at koncentrere arbejdet omkring:

- a. Diskussioner af den statslige uddannelsespolitik.
- b. Diskussioner af studenterpolitikken.
- c. Erhvervsfunktionsanalyser (kan der etableres en fagkritisk praksis for færdiguddannede arbejdsløse akademikere)?
- d. Allianceproblemet - i forhold til øvrige dele af mellemagene og i forhold til arbejderklassen.
- e. Internationalt solidaritetsarbejde.

Plenum afsluttedes derefter med opstilling af forslag til temaer for gruppediskussionerne:

1. Erfaringsudvikling
2. Uddannelsespolitik
 - Forholdet mellem fagkritik og socialistisk politik.
 - Forholdet mellem studenterpolitikken og interessekampen.
3. Erhvervsstrategi.
 - Socialistisk arbejde i institutionerne?
 - Socialistisk arbejde som arbejdsløs?
4. Allianceproblemet
 - Indenfor mellemagene
 - mellem arbejderklassen og uddannelsessektor-engagerede.

5. Internationalt solidaritetsarbejde.

REFERAT AF FORLØBET I TO AF GRUPPERNE.

En gruppe-tog udgangspunkt i temaforslag nr. 1.:
 Fortæl om dit fag, hvad foregår der, i grove træk?

Samfundsfag-Århus. På SAM-området i Århus står fagkritikken generelt svagest på samfundsfag.

Kvalificeringen i kritikken af den politiske økonomi afløses efterhånden, men foreløbig kun som en svag tendens, af et direkte politisk engagement, som kører på den direkte arbejderkontakt til (SAM) som er en tværsocialistisk arbejdsrådgivning i Århus-området. Erhvervsfunktionsanalyserne forsøges kun udført ganske få steder, men foråret -76 vil nok generelt fræmme en stigning omkring arbejderkontakterne og erhvervsfunktionsanalyserne.

SAK-samarbejdet er ret svagt og har form af konsulentvirksomhed ud fra aktuelt satte behov, og vi formentlig uddø ret snart. Derimod er samarbejdet mellem samfundsfag studerende og pædagoger gensidig under kraftig udvikling i forlængelse af pædagogstrejken.

HUM-Århus. HUM-pæd-fronten er involveret i et vist samarbejde med SAM; der er overvejende tale om en direkte skolingsfunktion overfor SAK, omkring f.eks. indkomstpolitik. Derudover er HUM-pæd-fronten involveret i direkte skolingsarbejde i forhold til ialt ca. 25 pædagogiske institutioner. Der er tale om traditionel skoling m. udgangspunkt i f.eks. Linde og Fluk: Kapital, krise og stat. Men en anden skolingsform er i sin begyndelse: Et samlet arbejde med formidlingen af erfaringerne med pædagogstrejken (Fagtryk 27). Men generelt gælder det, at skoling forløbet atomiseret, både i forhold til sig selv, og i forhold til fagene på universitetet.

Psykologi-Århus. Forsøger at starte arbejde op omkring problemer indenfor den politiske identitet. Hvilke nye erfaringsammenhænge sætter erhvervsfunktionen, og hvordan kan de struktureres "på forhånd"? Hvorledes transformeres den umiddelbare reaktion på de statslige ind-

greb, nemlig det "nej", der har sin basis i interessekampsbevidstheden, til en udyttelse og transformation af det (socialistiske) bevidsthedskab, som indgrebene også sætter. Det fremtidige arbejdes hovederue tænkes at være "Studenterbewægelsens psykologi": Hvorfor hulen kan vi ikke engang organisere os selv?

Historie, Århus. Den stedfurdne mobilisering, er udelukkerde sket i forhold til HUM.

Historie, København. Her er fagrådets politik at mobilisere omkring interessekampen og ikke omkring fagkritikken.

Idéhistorie, Århus. Kapitallogikken er blevet udviklet selvstændigt, og har ikke kunnet udfoldes i forhold til de konkrete problemer.

Sociologi, København. Det sidste nye herfra er et seminar, der afholdes om frontens eksamplariske projekter (jfr. vores skriftlige oplæg). Hovedtæner var hvilken funktion, der skulle tillægges arbejdet med brancheanalyser. På den ene side stod en opfattelse af, at dette arbejde konkret kunne bidrage til arbejderklassens egen erfaringsudvikling, ved at understøtte denne. På den anden side stod en opfattelse af, at brancheanalysen var udtryk for fagforsværing, samt udtryk for en negligering af arbejderens totale livssituation. Imod dette opstillede en ide om, at den generelle teoriudvikling må gå foran, og i sin endelige tatalanalyse, via partiet, danne basis for den samlede bevægelses udvikling.

AUC. Præget af en ringe frontorganisering. Hoveddiskussionen indenfor denne er også præget af to standpunkter. På den ene side understreges nødvendigheden af at tage udgangspunkt i at deltagerne er studerende, og derfor i første række må søge at oparbejde en generel uddannelsespolitik. På den anden side et synspunkt, der går på at arbejdet må rettes mod den umiddelbare produktionsproces, og at svingningen i fronten må omhandle de seneste arbejdskampe.

RUC. I gruppen var repræsentanter for samfundsfag og historie. Historie blev ikke berørt. Indenfor samfundsfag blev der ikke gjort noget forsøg på en samlet frentstilling. Der udviklede sig en kort erfaringsudveksling omkring brancheanalyser, hvor vi pegede på a. Samarbejdet på tværs af NAT- og SAM-hovedområde b. Aktionsfonden, og c. Øresundsprojektet, iøvrigt understregede vi det umulige i at give et samlet overblik, da der på RUC ingen organiseret faglig erfaringsudveksling foregår. Til slut udspandt der sig i gruppen en kort diskussion om, hvordan den videre fag-kritik-strategi-udvikling kan formidles mellem de forskellige uddannelsessteder. Arkitektskolen, København, mente, at vi måtte have en landsorgansering af marxistiske studenter, der både skulle arbejde med fagkritikken og studentpolitiske spørgsmål i almindelighed.

Dette synspunkt stod de stort set ene med.

Diskussionen stoppede ved en generel formulering af, at vi må finde en anden for for offentlighedsformidling indenfor hvilken erfaringsformidlingen kan foregå. Dette kan ske ved hjælp af nogle faglige afgrænsninger efter enkeltfag eller eventuelt efter tæner (f.eks. mellemfagsproblematikken, brancheanalyser) eller noget helt andet.

En anden gruppe tog udgangspunkt i tænerforslag og startede med at de enkelte gruppemedlemmer refererede hovedpunkter i ervervsfunktionssituationerne på deres fag. Vi fandt, at der forelå en væsentlig forskellig problematik på de etablerede fag, som sigter mod veldefinerede erhvervsfelter, og de nye fag, hvor der ikke er tradition for et ansættelsesområde.

a. Etablerede fag.

Her var kun repræsenteret gymnasie læreruddannelser i historie og samfundsfag.

Samfundsfag, KU: Situationen er præget af, at der ikke er nogen sættelsesmuligheder. Faget er helt gymnasierettet, og den samfundsfaglige gren i gymnasiet bliver ikke udvidet i de kommende år. Da de nuværende lærere samtidig er unge, bliver der ikke mange stillinger ledige. Det er vanskeligt at lave kritisk arbejde indenfor

studeiets rammer, der findes ganske vist nogle tværfag, som de studerende har indflydelse på, men de er ikke eksamensfag, hvorfor det er svært at få særlig mange til at følge dem. Lærerne gør, hvad de kan for at opprioritere politologi. Studenterne har hidtil organisatorisk været splittet mellem 1. og 2. del, men nu er nogle 2.års studenter begyndt at lave projekter sammen med nye russer, bl.a. om PP'erne og ØD.

Historie, KU. Generelt er faget mere sort end historie i Århus, og de socialistiske studenter står svagere. Der er stadig mellem en stærk KFML-linie (læsning af Stalin-værker osv.) og den øvrige revolutionære venstrefløj.

Omkring erhvervsfunktionsdiskussionen er der en spid mellem en linie, der ud fra en kritik af faget vil satse på at udforme alternativt lærebogsmateriale til gymnasiet, og en linie, der ud fra en mere defensiv politik søger at opprioritere diskussioner af lærernes politiske handlemuligheder i gymnasiet.

Generelt så vi en fare for, at erhvervsfunktionsdiskussionerne specielt under krisen, hvor ansættelsesmulighederne er ringe, skulle blive fagforeningsprægede, i værste fald ende med, at beslægtede uddannelsesretninger søgte at hygge ansættelsesområdet fra hinanden.

b. Nye fag.

Her er der ingen ansættelsestradition at forholde sig til. På sociologi findes der ganske vist færdiguddannede kandidater, men de er så godt som alle blevet ansat på universiteterne - ganske enkelte på DTH, sociale højskoler og i myndigheder af planlægningskarakter. Da man ikke kan forvente, at universiteterne i fremtiden vil kunne aftage så mange sociologer, søger studenterne nu at forholde sig mere konkret dels til eventuelle erhvervsfunktioner uden for universiteterne, dels til tilværelsen som arbejdsløse akademiker.

De marxistiske studenter på sociologi har set det som deres opgave at udstikke konkrete arbejdsfelter (genstandsområder) for en marxistisk sociologi og samtidig afsløre "midterfelter", hvis kritiske videnskab er en modernisering af den positivistiske sociologi!

Fysik-uddannelsen på RUC er bygget op fra grunden af, gennem et forsøg med at udsikke et erhvervsområde inden for den statslige planlægning. De socialistiske studenter søger at analysere den fysisk-socioøkonomiske planlægning (specielt miljø- og fysisk planlægning ud fra et materialistisk udgangspunkt i produktionens udvikling.

Repr. soc. - uddannelsen på OUC var fra starten planlagt som primært sigtende mod socialsektoren, men nu søger lærerne at gøre det til en snæver økonomisk - administrativ uddannelse.

Betragtelse for fagkritisk arbejde på OUC er meget dårlige, de kritiske studenter er få og for spredte.

REFERAT AF DET AFSLUTTENDE PLENUM

Dette plenum formede sig som en række korte diskussioner af 5 hovedtemer.

Om skoling

Skolingsarbejdet må defineres politisk. Det er ikke nok at sige at skoling må bestå i en tillegnelse af kritikken af den politiske økonomi, men samtidig indeholde en overskridelse af teoretisk dannelsesprocessen. Skoling må indrage det praktiske organisatorisk politiske arbejde, og det må være skolingsmål at lægge op til det egentlige projekt arbejde, der indeholder en kvalificering i forhold til en konkret kritik af de borgerlige videnskaber, og i forlængelse heraf, erhvervsfunktionerne; den konkrete anvendelse af disse borgerlige videnskaber. Skoling må således lede frem til de egentlige praksisfelter. I forhold til problemet omkring forholdet mellem skoling og organisation må det bestemmes, om det er en skoling, der sigter mod en politisk organiseret praksis, og i så fald hvilken!

2. Om erhvervsfunktion / erhvervsstrategi.

Erhvervsfunktionsanalysen er en central del af de socialistiske studenterets opgave, men perspektivet skal selvfølgelig omfatte akademikerens muligheder for en socialistisk praksis såvel inderfor som udenfor sin erhvervsfunktion, ligesom det skal ses i sammenhæng med studenternes muligheder for politisk praksis i og med deres særlige stilling i forhold til klasserne. I erhvervsfunktionsanalysen må der således ligge en kritik af fagets samfundsmæssige funktion og akademikerens funktion som statsansat og dermed bærer af det borgerlige samfunds former.

3. Om samarbejdet med forskellige grupper indenfor mellemklassene.

Opgaven må her være at overføre de fagkritiske erfaringer fra universiteterne til mellemuddannelserne andre steder. Dette stiller store krav til konkretiseringsvejen, også i forhold til de enkelte fag på universitetet. Der er grund til at advare mod faren for, at mellemlagsarbejdet selvstændiggøres i forhold til arbejderklassen, og mod faren for at mellemlagspolitikken udvikles ovenfra.

Det kunne i den forbindelse være relevant, at advare mod at Århus fagfronten udvikler sig til noget i retning af en primærorganisation.

4. Om forholdet til arbejderklassen.

I Århus arbejdes iforhold til SAK. På RUC mangler den organisatoriske ramme for samarbejdet med arbejderklassen. Men hvad vil det sige konkret at understøtte arbejderklassens egen bevidsthedsudvikling?

5. Om videreførelsen af arbejdet.

Der eksisterer i hvert fald ikke noget fælles politisk grundlag for en egentlig fagkritisk organisering på landsplan. Der må udvikles samarbejdsformer de enkelte fag imellem. Der kunne arrangeres teradiskussionsseminarer (f.eks. mellemklassene, branchesanalyser).

AFSLUTTENDE OPSAMLING OG KONKLUSION.

Referatet af det indledende plenum (pkt. 11.1.1.) viser en omfattende spredning i karakteren af indholdet af de ialt 4 oplæg. Arkitekt-skolen glimrede ved en engang renlyrket propaganda for en bestemt primærorganisation; Litteratur frænkede med en række generelle studentepolitiske overvejelser; i modsætning dertil var oplæggene fra Dansk og Sociologi af en langt mere konkret karakter, der explicit forholdt sig til mødets formål (at gøre status over det fagkritiske arbejde og at formidle de fagkritiske erfaringer). Vi kan således ihvertfald uddrage den erfaring, at sådanne landsmøder må forberedes så grundigt, at alle der bliver bedt om et oplæg, helt klart ved, hvad det er de skal snakke om - og kun får lov til at snakke om det.

Det efterfølgende gruppearbejde var generelt præget af et omfattende ønske om at få indsigt i, hvad der konkret foregår på landets forskellige højere læreanstalter. Desværre var gruppearbejdet samtidig præget af meget store vanskeligheder med at indfri dette generelle ønske. For det første var kriterierne for gruppesamarbejdet højst uklare, hvilket betød, at grupperne var præget af en omfattende faglig spredning. For det andet var gruppedeltagerne heller ikke forberedt på, hvad de præcist skulle bidrage med. Resultatet af disse forhold illustreres udmærket af, at en af grupperne vedtog, at alle skulle give "et kort øjebliksrids over udviklingen på deres eget fag". Således blev det hverken fugl eller fisk; En konkret beskrivelse, der dog selvfølgelig viste sig alt for generel til egentlig at kunne fungere som en "formidling af fagkritiske erfaringer".

Af dette må vi hverfald lære, at såvel der formidles fagkritiske erfaringer, må dette ske med dugangspunkt i langt mere konkrete problemstillinger med en langt mere præcis afgrænsning. Hvad enten dette så skal være udfra faglig/disciplinære kriterier eller udfra emnemæssige kriterier.

Det afsluttende plenum viste til fulde umuligheden af at snakke om altings forhold til alting i verden af i dag. Til trods for, at alle grup-

Medlemsorganisationerne under DSF blev indkaldt til et forberedende møde, med allerede på et meget tidligt tidspunkt var det RUC folkenes egen vurdering af mobiliserings- og forberedelsesniveauet ikke var bæredygtigt for afholdelsen af et sådant arrangement. Det korte af det lange blev at man istedet for RUC dagen blev enige om at afholde et landsseminar for fagkritisk aktive på universiteterne. Da der på det pågældende tidspunkt kørte de forskellige decemberarrangementer i Århus, mente vi at et sådant seminar ville falde udemærket i hak med.

Intentionerne med seminaret var at etablere et forum for erfaringsformidling omkring politiske aktiviteter på universiteterne og samtidig at indlede en diskussion og et samarbejde på landsplan. Endvidere kunne seminaret være en optakt til et senere RUC møde.

Imidlertid var der allerede på dette tidspunkt problemer bestående i at vi ikke kunne garantere et tilstrækkeligt grundigt og bredt forarbejde. Hvert blev den intention vi havde om at videreformidle nogle af de diskussioner i frontsammenhæng forinden havde ført, ikke tilnærmelsesvist indløst. Dette spejledes også i de oplæg som fra vores side var blevet udsendt til seminarerne. Svagheden i disse lå i, at de ikke formåede at fremskille de forskellige uhelder og positioner, som ligger i fronten. Istedet var det "gæmle" oplæg, der næst tjente til at informere om hvilke aktiviteter vi aktuelt havde kørende. Kort sagt: vi havde for lidt at give af.

Situationen blev ikke forbedret ved, at de oplæg, som kom udenbys fra var forskellige i deres problemstillinger og politiske markeringer. Derfor så det forfald ud til at en konkret tematisering af diskussionerne kunne blive vanligt og vist sig at være korrekt. Resultatet af disse problemer blev som det fremgår af RUC referatet et meget diffus og svævende seminar, hvor der blev fremført en del vidt forskellige politiske strategier, men hvor der ikke var plads til en diskussion af disse. Positivt kan man sige at det gav et meget godt billede af den manglende konsistens og enhed om hvorledes et politisk arbejde på uddannelsesstederne skete.

Afsluttende mener jeg at kunne konkludere, at der i den aktuelle situation eksisterer et politisk grundlag for etableringen af et egentligt "fagkritisk landsarbejde". Det er ikke ment således at der ikke skal finde en erfaringsudveksling sted, men at der kun vil være basis for at etablere samarbejde mellem universiteterne omkring specifikke problemstillinger og arbejdsområder. Altså et spørgsmål om at udbygge de kontakter vi aktuelt har med AUC og i mindre udstrækning med OUC.

Hilsen Karl Erik.

per havde undladt at følge forslaget til "tenaer for gruppediskussioner" (jvf. referatets side 7), blev det alligevel disse tenaer, der i svagt indskrænket form skulle opsamles på plenum. (jvf. 11.3. i referatet). Dette måtte nødvendigvis medføre, at vi påny oplevede et plenum præget af så vidtfavnende og uforklarede uenigheder, hvis konkrete baggrund forsat var mørkt land - at en fyr ikke desto mindre kunne foreslå, at vi skulle slå os sammen i en landsorganisation!!! Den samlede "lære" af mødet kan således opsamles i nogle få afgørende de huskeregler/paroler:

- a. Gør formålet klart.
- b. Informer oplægsholderne om dette - og hvis formålet er udvekslingen af fagkritiske erfaringer.
- c. Tag konkret udgangspunkt i stærkt afgrænsede problemstillinger.
- d. Brug disse problemstillinger som kriterier for sammensætningen af evt. grupper - og ikke et diffust ønske om, at gøre alle grupper landsdækkende!

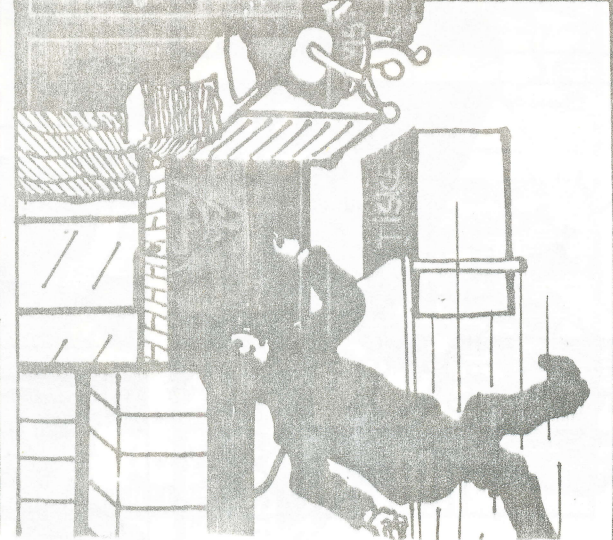
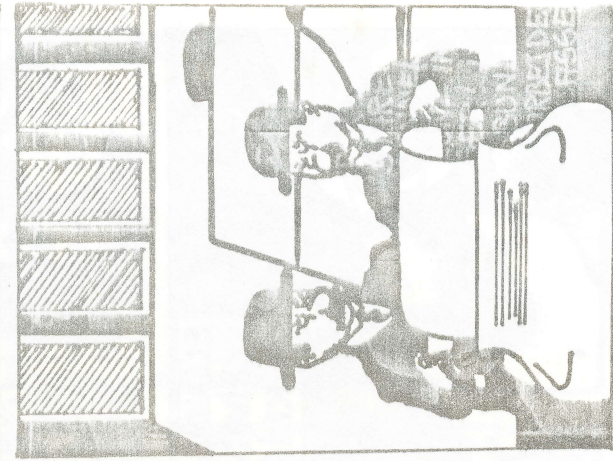
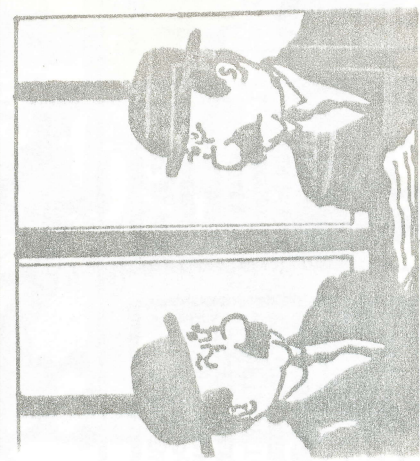
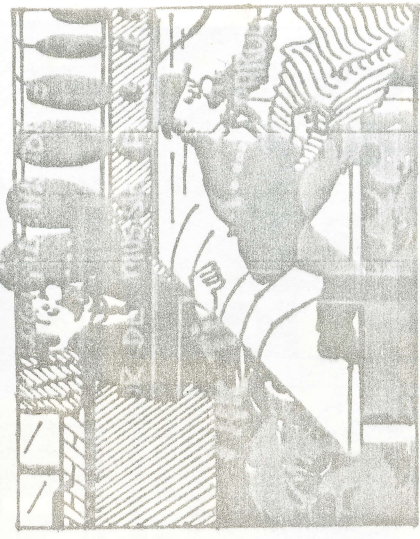
KOMMENTAR TIL FAGKRITIKMØDET d. 14/12

Jeg vil i denne kommentar sprønge over en egentlig uddubning af seminarer diskussioner, idet referatet fra RUC er fyldstgørende. Selvfølgelig vil en diskussion af de forskellige politiske som seminaret tegnede være vigtig men det vil jeg lade være til en anden god gang. Istedet vil jeg komme ind på nogle af de problemer i seminarer afholdelse, som efter min mening var medvirkende til at seminaret blev en fiasko.

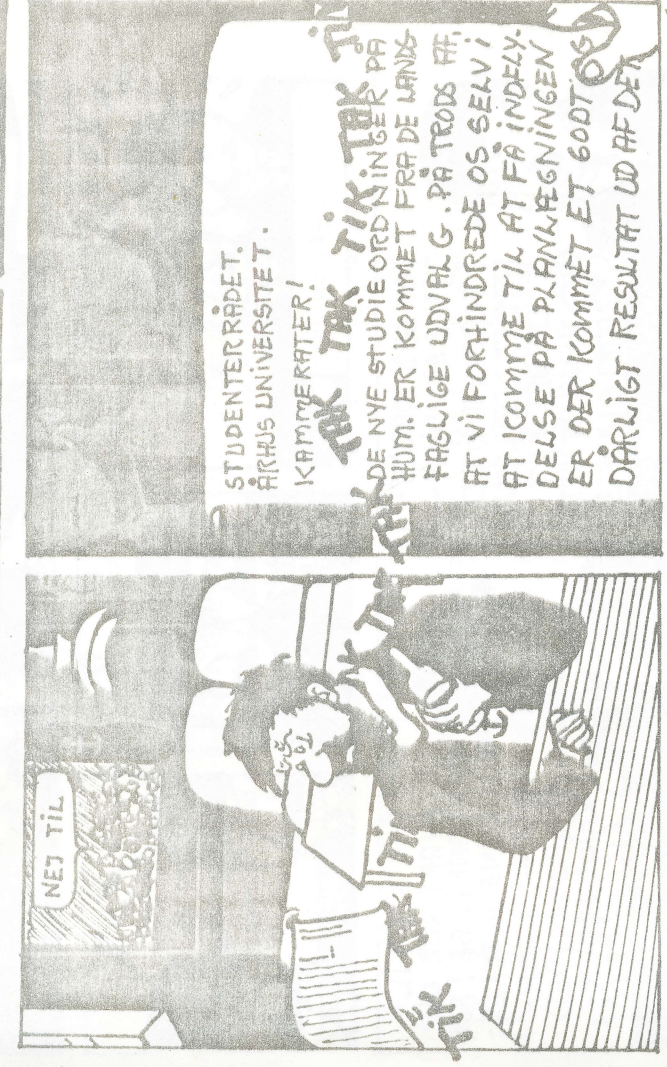
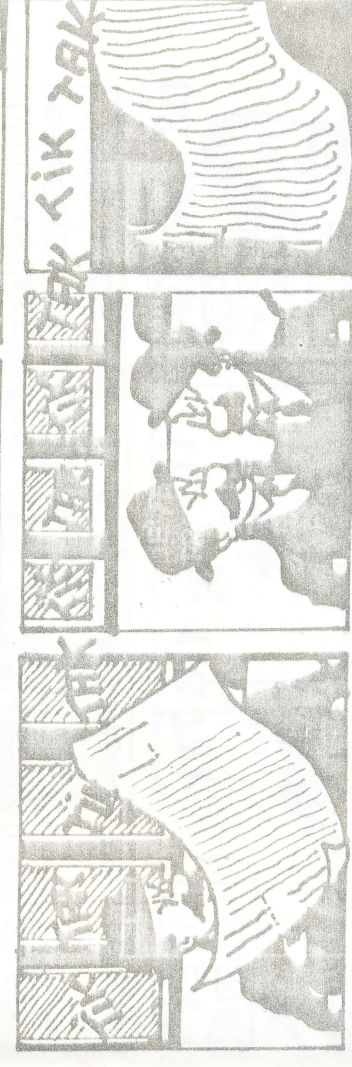
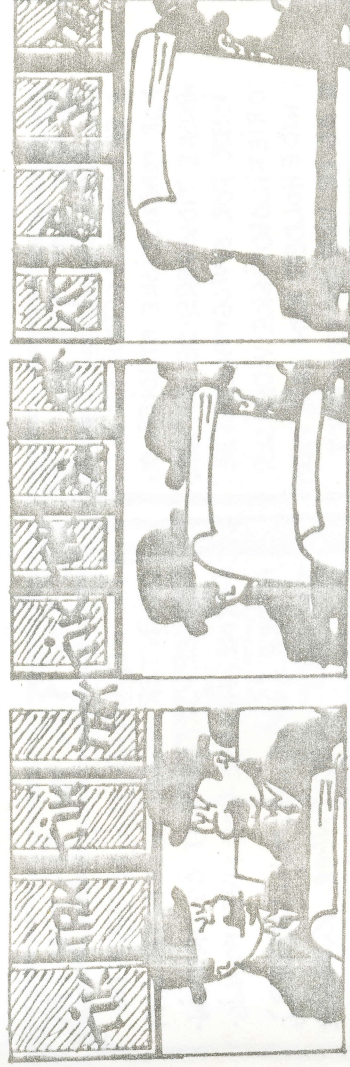
Baggrunden for seminarer afholdelse var de intentioner, der på et tidspunkt lå, om afholdelsen af en RUC debat og manifestationdag. Denne dag som skulle være en aktion mod administrationen af centeret var tænkt som en bred manifestation med deltagelse fra alle landets videregående uddannelser. Indholdet skulle være nogle aktuelle og vigtige studentpolitiske problemstillinger.

I TO DER! LAV EN LØBE-
SEDEL OM DE NYE STU-
DIEORDNINGER PÅ HUM!!
OG GODT MED PAROLER!

... MON DEN VENSTRE VED
HVAD DEN HØJRE GØR ?

STUDENTERÅDET.
ÅRHUS UNIVERSITET.
KAMPKATER!

TAK TAK TIK TIK TIK
DE NYE STUDIEORDNINGER PÅ
HUM, ER KOMMET FRA DE LÆR-
FAGLIGE UDVALG. PÅ TRODS AF,
AT VI FORHINDEDE OS SELV I
AT KOMME TIL AT FÅ INDELY-
DELSE PÅ PLANLÆGNINGEN.
ER DER KOMMET ET GODT
DÅRLIGT RESULTAT UD AF DET

...AH-HAH!

Vi er selvfølgelig klar over at der i den danske arbejderklasse ikke i øjeblikket er større interesse for at bruge uddannelser til teoretisk styrkelse og politisk afklaring af socialistisk arbejderbevægelses kampformer og kampmuligheder, men tillige mener vi, at hvis vores beskaftigelse med politiske arbejderuddannelser skal have mulighed for at bidrage til opkomsten af arbejderstyrede socialistiske uddannelser, er det ikke tilstrækkeligt at vi arbejder internt på universitetet med udviklingen af teorier om politiske arbejderuddannelser. Afgørende for at dele af den danske arbejderklasse inddrager uddannelsessektoren som et led i de faktiske klassekampe og evt. begynder at udnytte eller erobre dele af uddannelserne til socialistiske formål, vil bl.a. være, at der ophobes konkrete erfaringer i arbejderklassen om politiske uddannelsers brugbarhed i styrkelsen af socialistiske arbejderbevægelse. Det er ud fra en sådan forståelse at vi orienterede vores arbejde imod et iværksatte forløb for politiske arbejderuddannelser. Vi er klar over at disse forløb for arbejderstyrede socialistiske uddannelser er det ikke intentionen. at vi som placerede i mellemlagene, via uddannelser skal fortælle arbejderne hvordan klassekampen skal føres. En sådan opfattelse bygger på en helt idealistisk forståelse af hvordan klassekampen og klassebevidst arbejderklasse udvikles. En forståelse vi tager klart afstand fra.

Om arbejdsløshedskurset: Vi valgte at fremlægge nogle kursusaktiviteter for arbejdsløse, idet vi skønnede at folk der er uden for arbejde har bedre tid til at deltage. I selve planlægningen af kurset har vi forsøgt at tage udgangspunkt i de holdninger og interesser der lige nu eksisterer i arbejderklassen. D.v.s. at det ikke var meningen at vi skulle lave et kursus for arbejdsløse, men sammen med dem. I praksis betød det at vi ikke ville køre et færdigt program af hen over hovederne på deltagere, men at vi ville tage udgangspunkt i de konkrete erfaringer der blev udtrykt, og dernæst prøve at vise

nogle af de samfundsmæssige sammenhænge der ligger til grund for de arbejdsløse problemer. For at få indblik i de arbejdsløses situation foretog vi interviews på arbejdsformidlingen.

Kommentarer til pjecen (se bilag)

Programmet skal ses som en ramme for kurset og er opdelt i fire hovedtemaer: (1) Arbejdsløs 1976, (2) Arbejdernes kamp mod arbejdsløsheden, (3) Statsmagtens og arbejdslosgivernes krisepolitik, (4) Hvad kan arbejdsløse i 76 gøre?

Add. 1. Her skulle afspilles et sammenklip af en række af de interviews vi havde hentet på arbejdsformidlingen. Her igennem ville vi forsøge at komme ind på en række af de væsentligste problemer for den arbejdsløse: Arbejdsløshedens indflydelse på hverdagen, forholdet til familie, venner og tidligere arbejdskamrater, isolationen, forholdet til andre arbejdsløse, økonomiske problemer osv. Add.2. Her skulle kampen på Uniprint modstilles med aktietegningen på Rank Arena for her igennem at diskutere to forskellige former for kamp mod arbejdsløsheden. Vi ville vise uniprintfilmen for derefter at diskutere: kampens organisering, kartellets rolle, tillidsmandsinstitutionen samt det fagretslige system. Målet med denne diskussion var at perspektivere kampene: Idag mig - imorgen dig. Debatten skulle afsluttes med en fremvisning af filmen: "Oprøret i Ådalen" for der igennem at drage paralleller til krisen og arbejdsløsheden i 30'erne.

Add. 3. Den anden del af kurset var planlagt til at starte med en diskussion af Ø.D., her skulle socialdemokratiets Ø.D.-film vises og diskuteres på baggrund af spørgsmålet: "Hvorledes fremstilles henholdsvis arbejder, arbejdslosgiver, banker?" "Hvilke konsekvenser vil foreslagets gennemførelse få for den danske arbejderklasse?" I forlængelse heraf ville vi diskutere indkomstpolitik med udgangspunkt i tre arbejdskampe: Nilfiik, B og W og Storno, for her igennem at komme ind på staten og arbejdslosgivernes krisepolitik. (Septemferforliget 75, arbejdslosgivernes politik, fagforeningstoppens samarbejdsvilje)

Add. 4. Til de sidste tre dage havde vi ikke lagt nogen egentlig indholdsudfyldning. Her var det meningen at vi skulle forsøge at samle diskussionerne op fra de forgåede dage for diskussion af mulighederne for at sætte nogle aktiviteter igang. Her var det meningen at inddrage Socialistisk Arbejderklub (SAK) og Aktive Arbejdsløse i diskussionen.

Kurset blev annonceret gennem uddeling af pjecerne på arbejdsformidlingen, fagforeningskontorer, biblioteker, SIDS udbetalingssted (ca. 4000 ekpl.) Vi havde indrykket annonce i tilbudsaviserne og fik en kort omtale her samt i Århus Stiftstidende.

Kort forløbsbeskrivelse af kurset

Kurset blev afholdt i fritidsnavnets lokaler i Hjortensgade, hvor vi havde fået et stort lokale til fællesmøde og tre mindre til gruppearbejde stillet til rådighed. Vi startede hver morgen kl. 9 med et kort fællesmøde, hvorefter vi gik i fem grupper. Mellem kl. 12 og 13 holdt vi et fællesmøde der afsluttede dagen. Lærerteamet bestod af fem der fordelte sig på grupperne. Hver eftermiddag blev der afholdt møde mellem lærerteamet og baggrundsgruppen (ATP), hvor dagens forløb blev diskuteret og næste dag planlagt.

1. dag. Ben fra lærerteamet gav en kort redegørelse om hvordan kurset var blevet planlagt, om baggrundsgruppen på universitetet, samt orientering om dagens program. Der efter gik vi i grupper, for dels at lære hinanden at kende, og dels at diskutere de arbejdsløses situation. På fællesmødet efter gruppearbejdet kom det bl.a. frem at deltagerne på dette kursus nok ikke var repræsentative for arbejdsløse. Det viste sig senere at være en sandhed med modifikationer (her om senere i afsnittet om deltagergruppens sammensætning). En del af deltagerne var blevet motiveret til at deltage i kurset fordi de følte sig isolerede. De fleste var enige om at det var skidt at være arbejdsløs, men det modsatte kom også frem. Flødt af flere præsarerende problemer der blev fremhævet var at flere af deltagerne umiddelbart stod overfor at faide

for "180-dages regler". Første dag sluttede med at vi viste filmen "Arbejdsløse". (Vist i TV, 1975)

2. dag Her skulle de arbejdsløse forsøge at opstille nogle løsningsmuligheder for de problemer som var fremkommet den første dag. Før man gik i grupper blev det pålagt at man skulle finde frem til 2 - 4 punkter som kunne indgå i en forhandlingssituation, samt at udpege en repræsentant fra gruppen til forhandler af disse punkter. Grupperne skulle således fungere som arbejdsledelsesudvalg der sender repræsentanter til forhandling i et fælles arbejdsledelsesudvalg.

Flødt af krav der blev fremført var følgende: Fuld dækning under arbejdsløshed, afskaffelse af 180 dageslokaler til rådighed for aktiviteter til de arbejdsløse, de arbejdsløse skal kunne være med i klubarbejdet på deres tidligere arbejdspladser, krav om meningsfyldte beskæftigelsesarbejder samt forøget mulighed for at forbedre de arbejdsløses uddannelsesmuligheder, såvel fagligt og politisk. Der blev der udover fremsat krav om at skulle ege solidariteten mellem de arbejdende og de arbejdsløse: arbejdende i produktionen, nægt overarbejde! Sig nej til øget arbejdstempo, nej til akkordsystemerne! Samt på længere sigt, sæt krav om nedsat arbejdstid! Krav om 150 timers uddannelse i arbejdstiden om året!

Vi råde ikke til en fælles prioritering den dag, men generelt at diskussionen foregik mellem de kortsigtede og langsigtede krav.

3. dag Den tredje dag skulle vi have kørt uniprintfilmen om morgenen, men videofilmen sprang og vi måtte lynhurtigt skifte program. Om morgenen havde nogle blandt deltagerne hørt en udtalelse i radioavisen (citeret fra Børsen), hvor arbejdsformidlingschefen i Århus, H.E. Thomsen, blev citeret for at have sagt at der var arbejde nok at skaffe; hvis blot de arbejdsløse ville udvise mere "energi". Det blev således antydnet at de arbejdsløse er dovne og at arbejdsformidlingen kan skaffe flere i arbejde, hvis

den blot fik bevilliget mere personale. Artiklen i Børsen blev fremskaffet og man gik i grupperne for at diskutere denne. På det efterfølgende fællesmøde blev man enig om at rette henvendelse til arbejdsformidlingschefen for at få ham til at uddybe sin udtalelse. Dette skulle ske ved at man tog derud sammen med journalist Peter Roland Larsen fra Stiftstidende samt en journalist fra regionalradioen, men imden vi nåede så langt fik vi at vide at udtalelsen ville blive dementeret i aftenradioavisen.

4. dag Der var almindelig stemning for at gå videre med det planlagte program for at kvalificere sig til de sidste tre dage af kurset. Vi så workshoppens uniprintfilm som optakt til modstillingen mellem kampen på Uniprint og optaget af aktietagningen på Rank Arena. Som undervisningsmateriale havde vi uddelt uniprintinformation 1, 2 og 3, samt et håndudskrift fra en radioudsendelse om arbejdskampe i 1975 (nov. 75).

5. dag Her skulle grupperne drøfte medbestemmelse på arbejdspladsen og hvilke former denne kunne tage - og hvorvidt Rank A. er en mulighed for at takle arbejdsledsheden. Efter et kort fællesmøde vistes Socialdemokratiets CD film "Har vi det ikke dejligt". I de efterfølgende diskussioner blev det påpeget at man ikke kunne afslutte et så vigtigt emne på een dag men at det måske var en idee at køre en studiekreds bagefter kursuset omkring ED-problematikken. Første uge sluttede med at vi drøftede forløbet. Det blev foreslået at opbryde de grupper der havde fungeret indtil da og etablere nye tværgrupper.

2. uge

1. dag Mandag morgen kom en repræsentant fra smedenes arbejdsledshedsklub (klub O) og spurgte om holdet ville slutte op omkring en demonstration på Arbejdsformidlingen. Efter en kort diskussion på fællesmødet blev det besluttet at alle tog ud på AF for at vise smedene solidaritet og støtte kritikken af den offentlige arbejdsformidling. Efter aktionen blev der holdt fællesmøde hvor man var enig om at aktionen havde givet nogle positive erfaringer. (Roland fra Stiften og en fotograf var tilstede under aktionen)

Selv ernergiske arbejdsløse far ikke job

*Demonstration ved Arbejdsformidlingen
i Århus mod arbejdsformidlingschefens
udtalelser*

Et halvt hundrede arbejdsløse gjorde en ekstra indsats i går for at skaffe sig arbejde. På Arbejdsformidlingens kontrolsted på Søren Frichs Vej i Århus præsenterede de sig som særligt »energiske». Men intet hjælp, der er ikke arbejde at få.

— Vi er energiske, vi er fulde af lige netop den energi, som arbejdsformidlingschef H. E. Thomsen efterlyser i radio og aviser, forklarede de arbejdsløse. Og når vi er det, så må der da også være et job at få.

Med den holdning gik demonstrationens deltagere ind på Arbejdsformidlingen, hvor de kontaktere nogle arbejdsformidlere, men straks blev henvist til expeditionsskriver Niels Hoyer, der er chef for kontrolkontoret på Søren Frichs Vej.

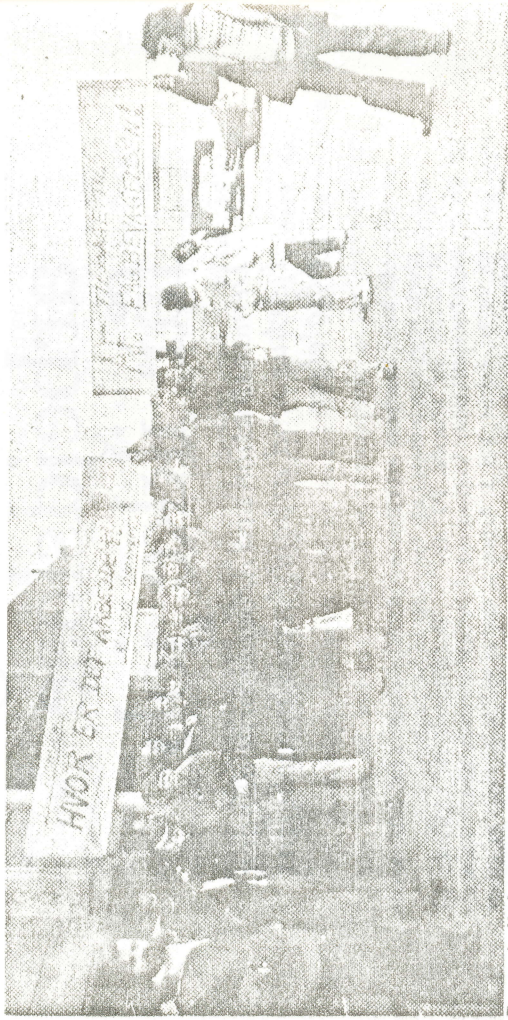
— Vi har ingen ledige jobs, forklarede Hoyer. Hvis I vil diskutere arbejdsformidlingsche-

fens udtalelser, må I henvende jer til ham selv.

Baggrunden for aktionen på Arbejdsformidlingens kontrolsted er polemik i radio og aviser om, hvad arbejdsformidlingschef H. E. Thomsen har sagt om de arbejdsløse. Fra en artikel i Børsen plukkede Danmarks Radio nogle få bemærkninger om, at »arbejdsformidlingschefen i Århus efterlyser mere energi hos de arbejdsløse». Underforstået, at hvis energien havde været til stede, så ville ikke nær så mange være faldet for 26 ugers-reglen, og der havde måske i virkeligheden også været ledige jobs til nogle stykker.

Få timer senere blev arbejdsformidlingschefens udtalelser dementeret i radioen og dagen efter uddybede H. E. Thomsen i Aarhus Stiftstidende, at han ikke har sagt, at de arbejdsløse bør udvise lidt mere energi for at skaffe sig arbejde.

— Den slags kender vi godt,

Dette skulle have været arbejdsformidlingschefens gæster mandag, men chefen var ikke hjemme.

sagde flere af demonstrationens deltagere ved Arbejdsformidlingen på Soren Frichs Vej. Vi giver ikke meget for dem. De har hele er jo en veltillægt kampe, som uanset dem. De har et eneste formål: at lægge skylden for arbejdsløshed over på de arbejdsløse egne skuldre. Og nu ser vi ovenikøbet, at de ansvarlige ikke vil træde frem. Arbejdsformidlingschefen kunne ikke træffes, han er på kursus, sagde de.

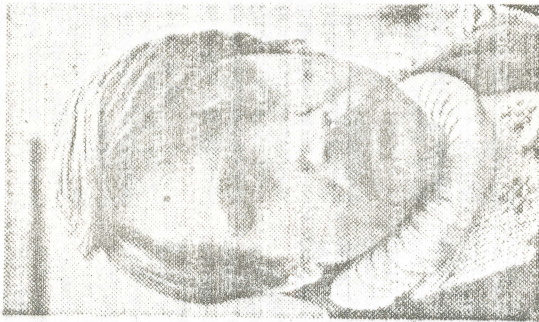
Med den besked opløstes demonstrationen. Og ekspeditionssekretær Niels Høyer fastslog endnu en gang, at der ikke er noget arbejde at anvise de arbejdsløse.

— Vi har simpelthen intet, sagde Høyer.

p.

Flemming Rasmussen er en af de arbejdsløse, der gerne ville snakke med arbejdsformidlingschef H. E. Thomsen.

— Jeg har søgt energisk efter et nyt job, for jeg har gået arbejdsløs i et halvt år. Men der er jo ikke noget at få. Annoncer i sribrev har jeg reageret på, men forges. Man begynder at spørge sig selv, hvorfor der annonceres. Er det måske for at få 100 ansøgere til et enkelt job, så der kan vælges og vrages efter behag? Jeg tror det. Jeg tror også, man bruger de mange ansøgere som grundlag for at fyre progressive på arbejdspladserne.

2. dag Startede med at vi diskuterede et udkast som en gruppe på holdet havde udarbejdet om Arbejdsformidlingen. Efter nogle korrektioner blev udtalelsen sendt til Århus Stiftstidende hvor den blev bragt i sin fulde ordlyd - ukommenteret.

Resten af dagen arbejdede vi programmæssigt med "indkomstpoltik". Om aftenen viste vi Bo Widerbergs film "Oprør i Ådalen".

Arbejdsformidlingen bliver brugt mod os

I Århus holdes for øjeblikket et kursus for arbejdsløse. Kursets 35 deltagere har fulgt debatten om arbejdsformidlingschef H. E. Thomsens udtalelser, og her er deres bidrag:

I Aarhus Stiftstidende 5. februar udtaler arbejdsformidlingschefen i Århus H. E. Thomsen sig om arbejdsløshedsforhold, om understøttelsen og om arbejdsformidlingen. Nu er det imidlertid på tide, at vi arbejdsløse selv kommer til orde, da vi tit nok har hørt politikere og kontorchefer udtale sig om vores forhold.

H. E. Thomsen ønsker flere ansatte til arbejdsformidlingen — så skal han nok skaffe arbejde til flere af de arbejdsløse — men dette løser ikke de arbejdsløses problemer. Arbejdsformidlingen bliver brugt til at forringe vores og vore arbejdende kammeraters forhold, derfor vil vi have arbejdsformidlingen tilbage til fagforeningerne.

Hele arbejdsformidlingsloven er i bund og grund til arbejdsgivernes fordel. Efter paragraf 63 kan understøttelsen fratages en arbejdsløs i 5 uger, hvis han ikke vil tage det arbejde, som han får anvist, uanset om det er i den anden ende af landet eller indenfor et helt andet fag. Den eneste betingelse for denne flytten rundt med folk er, at lønnen ikke ligger under den overenskomstpligter os altså til at tage det arbejde som bliver anvist, hvor-

imod arbejdsgiverne ikke er forpligtet til at tage de arbejdere, som de får anvist fra formidlingen. Der er eksempler på, at en arbejdsgiver, som kun skulle bruge en mand sendte bud efter ti, og hvis der her i blandt ikke var nogen, der passede ham, kunne han bare ringe efter et hold mere. Vi går imod arbejdsgivernes udnyttelse af arbejdsformidlingen til at vælge og vrage. Vi kræver 5 ugers karantæne for dem, der vælges, og vi vil selv have lov til at vælge vores job. Vi vil ikke flyttes fra fag til fag eller fra den ene del af landet til den anden. Vi vil ikke bruges som lentrøkkere. Vi vil ikke kastes rundt efter arbejdsgivernes forgoetbefindende.

Loven indeholder også andre paragraffer vendt mod arbejdsgiverne. Paragraffer hvorefter understøttelsen ikke udbetales til arbejdere, der bliver sendt hjem, fordi nogle af deres kammerater på samme arbejdsplads strejker (Paragraf 61). Paragraffer hvorefter understøttelsen fratages arbejdsløse, hvis mere end 65 pct. af en afdeling er i konflikt (Paragraf 61) Paragraffer der begrænser understøttelsen tidsmæssigt f.eks. 180 dages reglen (paragraf 64 stk. 2), hvorefter en nyuddannet højst kan få understøttelse 180 dage inden for det første år og 26 ugers reglen (paragraf 55), der medfører, at retten til understøttelse bortfal-

der, hvis man ikke har haft mindst 26 ugers arbejde indenfor de sidste tre år.

Når vi vil have arbejdsformidlingen tilbage til fagforeningerne, er det først og fremmest fordi den kan bruges i kampen for bedre løn- og arbejdsforhold. Hvis der bliver vrøvl med en arbejdsgiver med hensyn til løn- og arbejdsforhold kunne fagforeningen simpelthen lukke af for anvisningen af folk til ham. Fagforeningerne kunne også bruge formidlingen til at sende fagligt aktive kammerater hen til en arbejdsgiver, hvor der skulle gang i lønforhandlingerne. Det er endeligt også helt klart, at fagforeningerne langt bedre kan anvise de rigtige folk til det rigtige arbejde, da de har et bedre kendskab til de enkelte medlemmer.

Vi kræver: Arbejdsformidlingen tilbage til de lokale fagforeninger. En radikal ændring af arbejdsformidlingsloven, således at fagforeningerne ikke bare administrerer en arbejderfjendsk lov, når de overtager formidlingen. At fagforeningerne bruger arbejdsformidlingen aktivt i kampen for bedre arbejdsforhold.

Århus Stiftstidende
onsdag d. 11 feb. 76.

3. dag gav repræsentanter fra SAK og Aktive Arbejdsløse oplæg omkring deres aktiviteter i Århus. Deltagerne havde på forhånd læst nogle oplæg fra de to grupper. Formålet med denne dag var at finde frem til forskellige fornuftige aktiviteter man kunne sætte igang for de arbejdsløse.

4.- og 5. dag Vi sluttede kursuset med en diskussion af aktivitetens forslagene med henblik på en videreførelse af arbejdet (se sidste afsnit) samt en evaluering af forløbet.

Predag-aften blev der afholdt fest for de arbejdsløse og ATP holdet.

Om deltagergruppens sammensætning.

I alt har der været omkring 40 tilmeldte, hvoraf ca. 25 kom hver dag. En mindre gruppe faldt fra på grund af arbejde, andre P.G.a. fx. pædagogkonflikten. Det er meget vanskeligt at vurdere årsagerne til frafaldet, idet nogle fx. fik arbejde et par dage hvorefter de kom tilbage til kurset når de igen blev ledige.

Tilmeldingerne d. 2. februar.

1) Arbejder.....	17
2) Statslig.....	4
3) HK, tekn.....	5
4) Akademikere.....	4
5) Diverse.....	5
	<u>35</u> tilmeldinger.

Det videre forløb.

Om det videre forløb kan vi på dette tidspunkt kun skitsemæssigt antyde nogle linjer. For kursusdeltagernes vedkommende: De holder fast fællesmøde hver torsdag kl. 9-13, hvor vi også har adgang.

Mandag og onsdag fra 9-13 holdes der fast møde i de tre grupper der er nedsat. Gruppernes foreløbige arbejdsområder:

Gruppe 1: Undersøgelse af beskæftigelsesarbejde i Århus, samt evt. et møde med nogle byrådsmedlemmer ang. dette. Der ved siden af vil gruppen koncentrere sig om ungdomsarbejdsløsheden.

Gruppe 2: Gruppen har planer om at lave en tema-uge i "Huset" ang. arbejdsløsheden.

Gruppe 3: Undersøgelse af aktiviteter for arbejdsløse i Århus, primært i forhold til fagforeninger, men derudover også højskoler, AOF, FOP, -kurser, etc. Under fagforeningerne også fagopposition, klub o. Endvidere A.F. specialarbejderkurser, samt selvskoling i arbejdsmarkedsforhold.

Engelig er der planer om en teorioparbejdelse som skal finde sted på fællesmøderne samt om en filmklub for arbejdsløse i Århus.

For ATP-holdets vedkommende:

Holdet skal igang med en evaluering af kurset (sammen med nogle af deltagerne fra kurset), dels af selve kursets planlægning og forløb og dels af de politiske perspektiver for sådanne kurser.

Stuttelig skal det siges at hele den teknokratiske videnhed, der har præget denne redegørelse, har sin helt klare grund: Evalueringen af kurset i sin helhed skal som ovenfor anført først til at begynde nu, og det betyder at vi meget nødig som enkelte personer vil begynde at forudgribe de diskussioner, som hele holdet må tage del i, for at trække erfaringerne ud af det arbejde som er foregået gennem de sidste 6 måneder.

Dette oplæg skal m.a.o. blot ses som en foreløbig information omkring de ting som har fundet sted på ATP.-holdet og på arbejdsløsheds-kurset, derfor må man indstille sig på at en egentlig evaluering og redegørelse først kommer senere.

En gruppe under ATP.-holdet.

Vi er en gruppe studerende, der på et tværsocialistisk grundlag har forberedt disse kurser, bl.a. gennem flere samtaler med arbejdsløse i Århus. Vi håber at vi sammen kan arbejde os frem til hvordan arbejdsløse her i byen i fællesskab kan gøre noget ved deres situation.

Herudover er det vores interesse, at vise i praksis hvordan fritidsloven kan bruges af f.eks. arbejdsløse til at sætte diskussioner og aktiviteter i gang.

Hvis der blandt deltagerne er interesse for det, vil vi gerne være behjælpelig med teknisk og praktisk rådgivning til at organisere nogle diskussionsklubber, arbejdsklubber eller lign. under fritidsloven.

Lærerlønningerne på arbejdsløshedskurset vil bl.a. blive anvendt til filmleje, materialefremsstilling m.m....

Nedenstående blanket sendes til vores postadresse:

Arbejdsløshedskurset
v/ 'Børnenes Hus'
Hjortensgade 23
8000 Århus C.

TILMELDINGSBLANKET:

Navn.....

Adresse.....

Alder.....

Fagforening.....

Tag også dine kammerater med

MANDAG & TIRSDAG	STATSMAGTENS OG ARBEJDSGIVERNES KRISEPOLITIK Hvilken politik fører statsmagten og arbejdsgiverne over for arbejderklassen under krisen. Bl.a. diskussion af indkomstpolitik, ØD og Septemberforliget.
ONSDAG & TORSdag & FREDAG	HVAD KAN ARBEJDSLØSE I 76 GØRE? På baggrund af de foregående 7 dages arbejde skal vi dels alene dels gennem diskussioner med repræsentanter fra tværsocialistiske arbejdergrupper i Århus forsøge at udforme konkrete arbejdsløshedspolitikker og -aktiviteter.

Kurset begynder hver dag kl. 9.00 og slutter kl. 13.

Kurset starter mandag den 2. februar
- og slutter fredag den 13. februar.

Lokaleme findes på hjørnet af Saltholmsgade og Hjortensgade nr. 23 ved 'Børnenes Hus'.

I tilknytning til lokalerne er der indrettet indendørs offentlig legeplads med mange aktivitetsmuligheder, hvor dine evt., børn frit kan komme.

Hvis du vil høre nærmere kan du kontakte os på telefon:
13 90 82 - bedst mellem kl. 17 - 19.

KURSET ER GRATIS - OG ÅBENT FOR ARBEJDSLØSE

Hvilke problemer får man, når man sættes ud af arbejdet?
 Hvordan har danske arbejdere kæmpet mod arbejdsløsheden – i 30'erne og idag på f.eks. Uniprint og Rank Arena 3F?
 Hvilken krisepolitik fører på den anden side statsmagten og arbejdsgiverne?
 Hvad kan arbejdsløse gøre mod arbejdsløsheden?

Det er nogle af de problemer vi vil beskæftige os med på et 14-dages kursus her i februar.

Vi regner ikke med at kunne give nogle endelige svar på disse problemer, – og i det hele taget regner vi med, at det især er deltagerne, der skal nå frem til nogle svar, dels ud fra egne erfaringer på arbejdspladser – dels ud fra de film, båndoptagelser og mundtlige og skriftlige oplæg, som vi vil fremlægge.

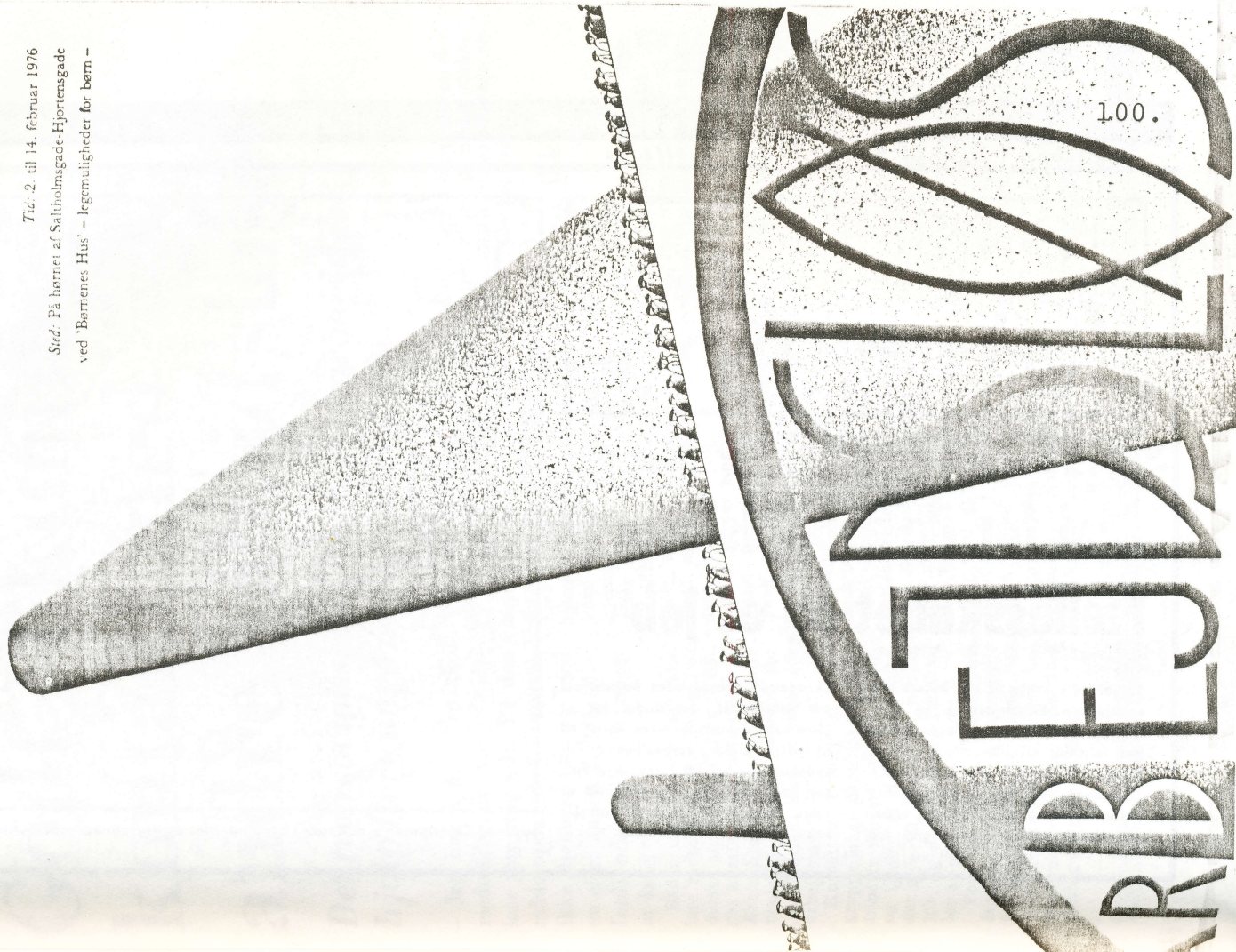
KURSUS-PROGRAM

1. uge

MANDAG & TIRSDAG	ARBEJDSLØS I 1976 Introduktion til kurset. Film, interviews, gruppeøvelser og fællesdiskussioner om arbejdsløshedsproblemer. Hvad kan der gøres mod arbejdsløsheden?
ONSDAG & TORS DAG – AFTEN & FREDAG	ARBEJDERNES KAMP MOD ARBEJDSLØSHEDEN Hvordan kan man forsøge at afværge arbejdsløsheden, når man er i arbejde. Kl. 19,30: Film om 30'erne, „ÅDALEN 31“ Oplæg, film, bånd og diskussion om <i>Uniprint</i> , <i>Rank Arena/3F</i> og <i>Nakstok</i> -konflikten i 30'erne.

14-dages kursus for arbejdsløse – kvinder og mænd

Tid: 2. til 14. februar 1976
 Sted: På hjørnet af Saltholmsgade-Hjørtingsgade
 ved 'Børnenes Hus' – legemuligheder for børn –

Godt at komme i kontakt med andre arbejdsløse

Det tværsocialistiske kursus for arbejdsløse hjælpere unge ud af ensomheden

- Jeg har nydt at snakke med andre, der var arbejdsløse som mig selv. På den måde opdagede jeg, at man ikke behøver at gå med en eller anden skyldfølelse, fordi man ikke har noget at lave.

Sådan udtrykte den arbejdsløse mekaniker Flemming Pedersen sig, da han efter 14 dages kursus i „Børnens Hus“ i Århus blev bedt om at fortælle nogle af sine erfaringer fra det „tværsocialistiske kursus for arbejdsløse“.

Kurset var arrangeret af en gruppe unge århusianere, fortrinsvis studerende. 35 deltog, og i løbet af de to uger kom der nye til. Nogle fik nemlig job, og deres pladser fik ikke lov at stå tomme.

Fem af kursets deltagere fortalte begejstret om deres egne indtryk fra de 14 dage. Det blev mest som spredte bemærkninger, men visse ting sentog sig gang på gang.

Det var først og fremmest glæden ved at være sammen med andre, der også er arbejdsløse. Følelsen af, at hvis man blev hjemme en dag, så blev det spurgt efter en. Desuden brudt med „den pokkers ensomhed“, når man går hjemme og spekulerer dag efter dag. Det ender med skyldfølelse. „Man tror sgu til sidst, at det hele nok er ens egen skyld“, sagde en af dem fra kurset.

Men her er nogle replikker. Først i forbindelse med en snak om, hvem der deltog i kurset (gennemsnitsalderen var omkring 25 år, red.):

Svend Aage Frandsen, teknisk assistent: — Dem, der var med, er måske mere samfundorienterede end så mange andre. Det betyder samtidig, at når man bliver arbejdsløs, så kan behovet for at være sammen med andre, der også er interesseret i samfundet, godt blive større.

Om jeg ikke er tilfreds med voksenundervisningens tilbud? Jeg kan da godt melde mig til

et eller andet kursus, men det tilfredsstiller ikke mit behov for socialt samvær at sidde og læse f. eks. bogføring.

Følte sig ikke typiske

Marianne Moesgård, bygningskonstruktør: — Da vi kom her, mente mange af os vist, at vi ikke var typiske arbejdsløse. Men hvad er en typisk arbejdsløs? Når man har arbejde, ja så passer man det i otte timer, kommer hjem og spiser og sover, og så er den dag gået. Men når man bliver arbejdsløs, så får man masser af tid til overs.

Man spiller måske kort og drikker bajere. Man kan også sagtens sætte sig og læse en bog, men efterhånden kommer man til at spekulere. Man får psykiske problemer.

Flemming Pedersen, mekaniker: — Hvorfor man kommer her? Ja, det er vel, fordi man gerne vil vide, hvordan andre arbejdsløse har det. De ældre

Mål for de arbejdsløse: Fællesskabet og et job

For et deltagere i kurset i „Børnens Hus“ i Århus. For et deltagere i kurset i „Børnens Hus“ i Århus. For et deltagere i kurset i „Børnens Hus“ i Århus. For et deltagere i kurset i „Børnens Hus“ i Århus.

For et deltagere i kurset i „Børnens Hus“ i Århus. For et deltagere i kurset i „Børnens Hus“ i Århus. For et deltagere i kurset i „Børnens Hus“ i Århus. For et deltagere i kurset i „Børnens Hus“ i Århus.

De fem fra arbejdsledelseskursus diskuterer plakaten, som indløb til et møde med.

Fra venstre:
Flemming Pedersen,
Svend Aage
Frandsen,
Marianne Moesgård,
Mads Nielsen
og Hans Peter
Stenbæk.

kommer nok ikke til sådan noget som det her, for de har vist mere skrækkelige meninger. Som ung lytter man mere til, hvad andre mener.

Mads Nielsen, specialarbejder: — Udbyttet? Ja, vi har bl.a. gennemgået forskellige arbejdskampe. Suget af erfaringerne fra de arbejdspladser, hvor man har bekæmpet arbejdsledelsen aktivt.

Hans Peter Stenbæk, specialarbejder: — Det er nemlig en naturlig kamp, for ingen er interesseret i at blive arbejdsløse.

Mads Nielsen: — Nej, og derfor virker det dobbelt hårdt, når man bliver fyret.

Der er mange nederlag

Svend Aage Frandsen: — Det varer ikke længe før man

ikke aner, hvad man skal gøre af sig selv. Jeg sendte f. eks. 40-50 ansejninger i løbet af tre måneder. Nogle gav frugt til samtaler, men resultaterne blev væk. Og så gisner man jo om, hvorfor. Hvis man er aktiv arbejdsledende, kan du tro, der er mange nederlag, og man står pokkers alene med dem. Det bliver slet ikke bedre, når nogen siger, at de arbejdsledelse ikke er aktive.

Marianne Moesgård: — Jeg mener det er vigtigt, at man får chancen for at bevare kontakten med den gamle arbejdsplads, altså arbejdskammeraterne.

Mads Nielsen: — Ja, og det er vigtigt, at de gamle kolleger forlanger de fyrede ind først, når der alligevel skal bruges flere. Derfor skal man have chancen for at holde kontakten ved lige.

Hans Peter Stenbæk: — Det vil også være en fordel, hvis fagforeningerne tilbød lidt mere samvær. Jeg savner nogle tilbud.

De fem fra kurset var enige om, at det ikke var vigtigt, om programmets emner nu blev bearbejdet til mindste detalje. Samværet var vigtigt, og det gik bedst, når diskussionen samlede sig om et bestemt emne, eller når der blev udvekslet personlige erfaringer. De tror nok, at betegnelsen "råvsocialistisk" har skræmt nogle fra kurset. Måske også emnerne ØD og indkomstpolitik, f. eks.

— Men der er ingen grund til at blive skræmt, mener de fem. Tværtimod. Hvis kurset genlæses, vil de gerne gøre en aktiv indsats for at få flere med. Det er der nemlig behov for.

KOMMUNIKATIONS- OG OMRANGSFORMER.

m. udgangspunkt i Boj Bros oplæg "Studenterbewægelsen - illusion og virkelighed", udkommet som Fagtryk 36.

af Peter Brinch Iversen, Dorte Steenberg, Jørgen Stæmmose.

"Skulle sproget sine steder være for vanskeligt og for knudret, evt. med mere end tre genitiver efter hinanden, skyldes det ikke, at det er et udviklet emne, der behandles, det hænger sammen med en forskruethed hos forfatteren, som universitetet har præget på forstand og sjæl." (Bernad Rabeil, "Historie og klassekamp" p.9)

Indenfor Fagkritisk Front produceres masser af oplæg. En ting er karakteristisk for mange af disse. De er meget dårligt formulerede - endda til tider direkte uforståelige. Årsagerne hertil kan være flere. Umiddelbart kan man komme på følgende: 1) Forfatteren har måske aldrig lært at udtrykke sig forståeligt - eller hvad der forekommer mere sandsynligt 2) det uforståelige er resultat af de opdragsformsformer og adfærdsnormer, der eksisterer i det borgerlige samfund.

En ting er imidlertid, at sådanne tekster bliver skrevet. Meget værre er konsekvenserne af dem. Læseren vil let få det indtryk at hun er en smule dum, særlig når andre giver udtryk for at have forstået indholdet. At mange af frontens medlemmer hører deres første politiske erfaringer i denne organisering vil kun medvirke til at forstærke dette, og dermed utilstrækkelighedsfølelsen. Noget andet er, at uforståelige oplæg ikke ligefrem bidrager til at højne det dårlige informationsniveau i fronten.

Man skulle jo ellers mene, at der i fronten var grundlag for at nedbryde borgerlige begreber som konkurrence og trampen på andre. Men det at nogle udtrykker sig via "flotte" formuleringer og uforståelighed virker kun blokerende for en sådan nedbrydning. På den anden side er alle enige om, at det er nødvendigt at overskride de borgerlige indlæringsformer (som tit kun er en direkte reproduktion af teksten), og i det hele taget borgerlige samværsformer. Så længe vi ikke er i stand til fuldt ud at forstå det vi læser, vil vi heller ikke være i stand til at anvende det. Derfor kunne man nok ønske, at alle ville gøre sig mere umage, når man skal meddele sig til andre.

Når vi her bruger Boj Bros oplæg som illustration, så er det ikke fordi vi synes at den er specielt meget værre end så mange. Blot beskæftiger han sig med et aktuelt emne, og man må forude at det læses af mange, nu hvor det er udkommet på Fagtryk. Vi har beskæftiget os med oplægget i en skoleinspektørgruppe, og har der været konfronteret med mange af de problemer, der opstår, som følge af rene forstælsesvanskeligheder. Derfor besluttede vi at lave en brugerkritik, der udelukkende gik på kommunikationsformen.

Først om det forudsætningsniveau, som oplægget (vrøvl, oplægsskriveren) regner med læseren har:

1) I og med at en del af oplægget indeholder et opgør med den gængse opfattelse af økonomikritikken/kritikpoløkken, så forudsætter den et kendskab til samme, der inverteret svarer til 1. bind af Kapitalen plus indforståethed med Schanz' præciseringer af forholdet mellem væsenslogik og omfangslogik i analysen af det kapitalistiske samfund. Endvidere indforståethed med problematikken kritikpoløk vs. historisk materialisme. Eftersom kritikken af den politiske økonomi længe har været fagkritikkens teoretiske grundlag skulle man formode, at dette var minimumskvalifikationer hos frontaktive. Sommerskollingens "Omkring Bd. I" åbenbarede desværre noget andet. Men alligevel.

2) En anden del af oplægget plæderer for en genoptagelse af de marxiske ungdomsskrieters problematik: Fremmedgørelse. Det marxiske arbejdsbegreb fra ungdomsskriterne anbefales. En af BBs pointer er, at disse ting har været bortfaldet i de seneste års Marxforståelse i studenterbevægelsen; men når han genintroducerer dem, så sker det i et sprog, der forudsætter ungdomsskriterne og deres terminologi bekendt!

3) Et vist kendskab til Frankfurterskolen, dens problematikker og dens sprog må osse anses for nødvendigt for at få det fulde udbytte af oplægget (vi siger ikke at vi har fået det). Specielt omkring vurderingen af de intellektuelle og deres rolle (måske osse begrebet "intellektuelle" som klasseanalytisk begreb). Hvor mange af dagens frontaktive har det kendskab?

4) Et kendskab til psykoanalysen, eller mere præcist de nyere udviklinger af den er nødvendigt for at få det fulde udbytte af oplægget - og her mener vi ikke kun i forbindelse med det man kunne kalde de specifikt psyk.-orienterede problemer, men også til det der burde være mere alment tilgængeligt, nemlig vurderingen af studenterbevægelsen.

5) Og endelig implicerer opgaven osse et grundigt kendskab til den socialistiske studenterbevægelse (og ungdomsbevægelsen) siden 1968, i og med at den er næsten empiriløs. Henvisningerne til og kommentarerne til den anti-autoritære fase i bevægelsen står uden anden empiri end den læsere tilfældigvis selv råder over eller ikke råder over. Hvilket er ekstra betænkeligt, når FF nu er på en organisering, hvor mange får deres første politiske erfaringer.

Og hvad skal konklusionen på denne oprensning af implicit forudsatte læserkvalifikationer så være? At man ikke må skrive et oplæg der bevæger sig på et sådant forudsætningsniveau? Nej selvfølgelig ikke. Derimod, at når man gør det, så må man gøre sig nogle elementære ting om afsender- og modtagersituation klart, altså vurdere forudsætningsniveauet hos sin forud-

sete læsergruppe, og formidler sine synspunkter og argumentationer til denne. Det kræver en noget mere omfattende bearbejdning af sin tekst, og måske osse en slækkelse af ambitionerne, men hvad fanden er en uforståelig tekst vær?

Intet som kommunikation af et indhold, men nok en del som et undertrykkelsesinstrument. At gøre sin skriftlige kommunikation betinget af læsergruppens forudsætninger er ikke noget man lærte i gymnasiet under den gamle dansk-undervisning, og det er bestemt ikke noget man lærer på universitetet af at skrive opgaver til en lærer. Men som socialist bør man sgu sætte sig ud over 'den borgerlige indskrænkning.

For en ordens skyld: Man kan selvfølgelig osse vælge den fremgangsmåde ligeud at gøre opmærksom på, hvilken forudviden man forudsætter hos læserne, for eksempel de ovennævnte 5 punkter, og så klø på. Vi vil nødig misforstås sådan, at vi skulle mene at det var illegitimt at skrive noget som "alle" (hvem det så end monne være) ikke kunne læse.

Oplæggets intentioner mht udbredelse fremgår ikke noget sted helt endtydigt, men side 6 klargøres hvorfor studenterbevægelsen er blevet interessant igen, nemlig som resultat af forårsaktionerne i '75, omkring undervisningsassistentbekendtgørelsen. Og der nævner BB at de konkrete erfaringer har han fra Århus Uni og specielt Psykologisk Institut, "Imidlertid forekommer det mig, at disse erfaringer har mere end blot lokal aktualitet." Dette kan så læses som, at oplægget henvender sig til andre end psyk.-fagkritiske folk. Hvis det er tilfældet, så burde det kommunikere med andre end - hvad skal vi sige - de 85 mest aktive og erfarne frontfolk.

Man kan osse anlægge et perspektiv af denne type: Næmlig analogt med en medicinmands funktion i et stamnesamfund. Medicinmanden tænder offerilden, farer ind i sin hytte, kommer bærende med noget irgen kan se og mumler nogle uforståelige formulærer. Og folket håber.

En ting man hæfter sig ved, når man læser BBs oplæg er de lange sætninger. Her er et par eksempler, der osse kan vise lidt om sproget: "Heroverfor søgte de - mere eller mindre - enkelt-gjorte fagkritiske elementer at formulere en politik, der for det første poererede ud fra den præmis, at indgrebene (angrebene) på universiteterne (og de øvrige læreanstalter) ikke konkret kunne slås tilbage, at man nok skulle satse - og satse hårdt - på at tvinge så mange indrømmelser igennem som muligt over for staten, men at den virkelig adækvate organisationsform for de aktionerende studenter måtte tage sit udgangspunkt et andet sted: i spørgsmålet om intellektuelles position overhovedet i et kapitalistisk samfund!" Det var på side 8.

På næste side er der en lignede kolos af en sætning: "Men jeg vil her indledningsvis blot 'nævne -tingen-ved-navn' uden dømed at foregive en helhedsanalyse: tingen hedder først og fremmest 'tendensen til på ny i stu-

denterbevægelsens egne rækker at vende opræksamheden bort fra interne processer i forbindelse med den institutionelle eksistens som intellektuel (student/akademiker/vice versa) for herefter at fokusere på en umiddelbar allianceproblematik og professionspraxis (dette som tendens for be-givenhederne specielt på Nordisk). Det er nok et par særligt udsøgte eksempler, men alligevel. Forvrigt findes der længere sætninger.

En anden tin, der osse går igen, er den manglende definering af begreber. Allerede på de første par sider præsenteres et begreb, som spiller en central rolle, nemlig "brudt ienditet." Dette defineres, så vidt vi kan bedømme, ikke nærmere, men får lov at hænge frit svævende i luften. Et andet eksempel findes i BBs opgør med fagkritikkens Marx-reception, hvor kampen mod økonomikritikken kommer til at stå meget uklart, da dette begreb overhovedet ikke indholdsbestemmes. Derimod nok BBs egen opfattelse af det.

Dette må samtidig sammenholdes med, at påtrude meget ofte underbygges med citater. Dette er en autoritær argumentationsform. Fordi Marx, Brückner, Krovova eller en anden guru, lokal eller international mener noget, behøver man ikke læse sig tilbage i stolen og tør at så er det godt gjort. Samtidig med, at det altså ikke appellerer videre meget til læserens kritiske sans.

Hvor mange vil sige, at de forstår følgende: "Forestillingen om disse produktivkræfters entydigt positive udvikling bygger endvidere på den opfat-telse, at menneskene umiddelbart kan tilegne sig adskillelsen mellem disse produktivkræfter og deres egne 'virkelige livsforhold': men adskillielsen er jo netop 'sat' af produktivkræfternes udvikling: 'infantiliseringen' af individerne under kapitalismen skyldes ikke hverken kapitalisterne, privat-ejendommen eller lignende 'formbestemmelser', men disse formbestemmel-sers 'stoflige grundlag': produktivkræfternes udvikling og udformning; kapitalens stoflige existensform - dens ideelle existensform som kapital in natura!" p. 31. Værsgo at spise, der er serveret inde ved siden af. Noget andet er så osse den generelle tendens til at sætte alting i gåseøjne. Side 57 sættes klasse-kampen i gåseøjnen. "Klassekampen". Hvorfor?

Og så er der oplæggets empirimangel. Dette gør sig specielt gældende om-kring den antiautoritære fase i studentbevægelsen, som spiller en stor rolle i BBs argumentation. Her afhænger så vidt vi kan se, forståelsen af BBs syns-punkter af om man var med da det bragede løs i slutningen af 60erne, begyndel-sen af 70erne. Hvor mange af de gamle rotter er tilbage på uni idag?

For at man ikke skal tvivle på hvor vi står med hensyn til det indholds-mæssige i BBs opgave, vil vi henvise til tillægget til Fagtryk 36 (i nogle udgaver optrkt i selve FT 36). De kritikker tilslutter vi os. Vi vil nødig forstås sådan, at vi mener at oplægget er godt nok, bortset fra at det er skrevet ad helvede til.

Som afslutning plejer folk altid at disse op med et par særlig lækre (savle-savle) formuleringer, men da tomheden er begyndt at melde sig, den sidste kolde the er drukket og der kun er en smøg tilbage, vil vi slutte her med et punktum.

PS. Ikontext nr. 28-29 er der en god artikel om denmeh problemstilling: "BLUFF. Universitetsinstitutionens virkning på dens medlemmers arbejdsnåde og bevidsthed."

